

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства охорони
здоров'я України
28 березня 2020 року № 722
(у редакції наказу
Міністерства охорони здоров'я
України від _____ № _____)

СТАНДАРТИ

медичної допомоги "Коронавірусна хвороба (COVID-19)"

Загальна частина

Коронавірусна хвороба (COVID-19); шифр за МКХ-10: U07.1 2019-nCoV гостра респіраторна хвороба, що підтверджена лабораторним тестуванням незалежно від тяжкості клінічних ознак або симптомів (вірус ідентифікований); U 07.2 - коронавірусна інфекція COVID-19, що діагностується клінічно або епідеміологічно, але лабораторні обстеження непереконливі чи недоступні (вірус не ідентифікований) [тимчасова назва].

Розробники:

Безродна к. мед. наук, доцент кафедри інфекційних хвороб
Олександра Вікторівна Національного медичного університету імені О.О.
Богомольця;

Голубовська д. мед. н., професор, завідувач кафедри інфекційних хвороб Ольга
Анатоліївна Національного медичного університету імені О.О.
Богомольця;

Дубров д. мед. н., професор, професор кафедри анестезіології та Сергій
Олександрович інтенсивної терапії Національного медичного університету імені О.О.
Богомольця;

Кузін в.о. Генерального директора Державної установи "Центр
Ігор Володимирович громадського здоров'я Міністерства охорони здоров'я
України";

Мацьков завідувач відділу антибіотикорезистентності та
Олександр Григорович інфекційного контролю Державної установи "Центр
громадського здоров'я Міністерства охорони здоров'я
України";

Ліщишина к. мед. н., старший науковий співробітник, провідний Олена
Михайлівна науковий співробітник наукового відділу організації медичної

допомоги Державної наукової установи «Науково-практичний центр профілактичної і клінічної медицини» Державного управління справами;

Чабан д. мед. н., проф., завідувач кафедри інфекційних хвороб Тетяна
Володимирівна Одеського національного медичного університету;

Шкурба д. мед. н., професор, професор кафедри інфекційних хвороб Андрій Вікторович
Національного медичного університету імені О.О. Богомольця.

Рецензенти:

Георгіянц Маріне Акопівна, д. мед. н., професор, проректор з наукової роботи Харківської медичної академії післядипломної освіти

Матюха Лариса Федорівна, д. мед. н., професор, завідувач кафедри сімейної медицини та амбулаторно-поліклінічної допомоги Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика

Дата оновлення - серпень 2021 року.

Список умовних позначень та скорочень

COVID-19	скорочена назва хвороби, яку спричинює коронавірус SARS-CoV-2
CPAP	постійний позитивний тиск у дихальних шляхах
FiO ₂	фракція вдихуваного кисню
OI	індекс оксигенації
OSI	індекс оксигенації за допомогою SpO ₂
PaO ₂	парціальний тиск кисню
PEEP	плато-тиск
SARS-CoV-2	одноланцюговий РНК-вмісний штам коронавірусу виду SARS-CoV роду бетакоронавірусів, що спричиняє хворобу COVID-19
SD	стандартне відхилення
SIRS	синдром системної запальної відповіді
SOFA	показник оцінки неспроможності органів
SpO ₂	насичення киснем
AT	артеріальний тиск

БАЛ	бронхоальвеолярний лаваж
ГДРС	гострий респіраторний дистрес синдром
ГЕК	розчин гідроксіетилкрохмалю
ГРІ	гостра респіраторна інфекція
ГРВІ	гостра респіраторна вірусна інфекція
ЗІЗ	засоби індивідуального захисту
ЗКІ	захист та контроль інфекції
ІФА	імуноферментний аналіз
ІХЛФ	імунохемілюмінісцентний аналіз
НІВ	неінвазивна вентиляція
НКВП	носовий кисень з високим потоком
ПЛР	полімеразна ланцюгова реакція
сАТ	систоличний артеріальний тиск
СерАТ	середній артеріальний тиск
ТГРС	тяжкий гострий респіраторний синдром
ЧСС	частота серцевих скорочень
ШВЛ	штучна вентиляція легень

Стандарт 1. Організація протиепідемічних заходів та медичної допомоги в осередку інфікування SARS-CoV-2

Обґрунтування. Виявлення нових випадків коронавірусної хвороби (COVID-19), реєстрація та моніторинг випадків інфікування та захворювання, епідеміологічний нагляд за контактними особами є надзвичайно важливими. Епідеміологічна інформація необхідна для управління заходами реагування та інформування ВООЗ.

Обов'язкові критерії якості

1. Медична допомога в закладах охорони здоров'я надається пацієнтам відповідно до визначення випадку захворювання на коронавірусну хворобу (COVID-19) (далі - COVID-19) (додаток 2).

2. Медичний працівник, у разі звернення особи, яка відповідає визначенню випадку COVID-19 з ознаками інших ГРВІ, з ознаками пневмонії до закладів охорони здоров'я проводить відбір зразків матеріалів (додаток 3) та забезпечує транспортування з відповідним направленням (додаток 4) відібраних зразків у центр контролю та профілактики хвороб МОЗ України за адміністративно-територіальною належністю.

3. Активний епідеміологічний пошук випадків здійснюється шляхом лабораторного тестування на SARS-CoV-2 серед осіб, які відповідають критеріям підозрілого випадку, або в рамках диференціальної діагностики у пацієнтів з вірусною пневмонією та/або ТГРС та/або інших ГРВІ.

4. Основне значення для етіологічної лабораторної діагностики COVID19 має виявлення РНК SARS-CoV-2 з використанням методу ПЛР. Лабораторне обстеження на РНК SARS-CoV-2 проводиться особам:

з підозрою на COVID-19; з ознаками інших ГРВІ; з ознаками пневмонії.

Попереднє скринінгове обстеження на визначення антигену SARS-CoV-2 з використанням швидких тестів на визначення антигену SARS-CoV-2 та/або тесту на визначення антигену SARS-CoV-2 методом ІФА проводять таким особам:

з підозрою на COVID-19; з ознаками інших ГРВІ; з ознаками пневмонії;

що були в тісному контакті з особою з підтвердженим випадком на COVID-

19; що підлягають плановій госпіталізації за умови наявності клінічних ознак

ГРВІ; медичним працівникам, які безпосередньо надають медичну допомогу

пацієнтам або проводять догляд за пацієнтами, хворими на COVID-19.

Позитивний результат швидкого тесту на визначення антигену SARS-CoV2 та/або тесту на визначення антигену SARS-CoV-2 методом ІФА повинен бути підтверджений за допомогою ПЛР лише у осіб без симптомів захворювання та які не є контактними особами із підтвердженим випадком COVID-19. Позитивний результат швидкого тесту на визначення антигену SARS-CoV-2 у пацієнтів з симптомами COVID-19 або тих, які контактували з особами, хворими на COVID-19, має вважатися достатнім, для встановлення діагнозу.

У разі отримання негативного результату швидкого тесту на визначення антигену SARS-CoV-2 та/або тесту на визначення антигену SARS-CoV-2 методом ІФА особа підлягає дослідженню методом ПЛР у випадку наявності симптомів підозрілого або ймовірного випадків на COVID-19.

В обов'язковому порядку лабораторне обстеження на COVID-19 з використанням методу ПЛР проводиться таким особам:

пацієнтам, які відповідають визначенню підозрілого, ймовірного випадку захворювання на COVID-19, з ознаками ГРВІ, вірусної пневмонії, яким не проводився скринінговий швидкий тест на визначення антигену SARS-CoV-2 та/або тесту на визначення антигену SARS-CoV-2 методом ІФА (додаток 2); пацієнтам з позагоспітальною пневмонією;

пацієнтам, що перебувають на стаціонарному лікуванні у відділенні, де зареєстровано випадок захворювання на COVID-19, на підставі оцінки епідемічних ризиків; пацієнтам, які перебувають у відділенні інтенсивної терапії та реанімації з приводу COVID-19 та/або іншого респіраторного

захворювання за умови проведення попереднього скринінгового дослідження швидким тестом на визначення антигену SARS-CoV-2 або відсутності проведення попереднього дослідження.

З метою недопущення спалахів в організованих колективах та місцях масового проживання людей рекомендовано проводити лабораторне обстеження на COVID-19 з використанням методу ПЛР або швидкими тестами на визначення антигену SARS-CoV-2 внутрішньо перемішеним особам при поселенні в місця їх тимчасового перебування (містечка зі збірних модулів, гуртожитки, оздоровчі табори, будинки відпочинку, санаторії, пансіонати, готелі тощо).

На підставі звернення від установ, закладів, частин та підрозділів, аварійно-рятувальних служб центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони та військового будівництва, охорони громадського порядку, цивільного захисту, захисту державного кордону, виконання кримінальних покарань, Державного управління справами, Служби безпеки України центри контролю та профілактики хвороб МОЗ України можуть проводити тестування військовослужбовцям з числа їх особового складу.

Відбір зразків матеріалів для дослідження методом ПЛР та транспортування з відповідним направленням до центрів контролю та профілактики хвороб МОЗ України за адміністративно-територіальною належністю або інших лабораторій, які проводять тестування на SARS-CoV-2, здійснюється згідно з додатками 3, 4 до цих Стандартів.

Зразки перших п'яти позитивних випадків та перших десяти негативних, які відповідають визначенню випадку COVID-19, для тестування з використанням методів ПЛР, ІФА, ІХЛА необхідно підтвердити:

центрами контролю та профілактики хвороб МОЗ України - у лабораторії державної установи «Центр громадського здоров'я Міністерства охорони здоров'я України»; усіма іншими лабораторіями, які проводять дослідження на COVID-19 - у

центрах контролю та профілактики хвороб МОЗ України за адміністративно-територіальною належністю.

Методики дослідження біологічного матеріалу для лабораторної діагностики COVID-19 з використанням тестів на визначення антигену SARS-CoV-2, які використовуються для попереднього скринінгового обстеження, а також методики дослідження методом ПЛР, в тому числі для виявлення штамів вірусу SARS-CoV-2, повинні бути верифіковані в лабораторії державної установи «Центр громадського здоров'я Міністерства охорони здоров'я України» або центрів контролю та профілактики хвороб МОЗ України згідно з Процедурою верифікації методики дослідження біологічного матеріалу з метою лабораторної діагностики коронавірусної хвороби (COVID-19) (додаток 14), за результатами проведення якої складається Протокол верифікації методики досліджень (додаток 15).

Виявлення антитіл до SARS-CoV-2 має основне значення для оцінки імунної відповіді на існуючу чи перенесену інфекційну хворобу.

Тестування на антитіла до вірусу SARS-CoV-2 рекомендується використовувати лише для встановлення факту перенесеної раніше хвороби при проведенні масового дослідження населення для оцінки рівня популяційного імунітету (крім тих осіб, які отримали курс вакцинації проти коронавірусної хвороби (COVID-19)).

5. Усі медичні працівники, які перебувають в зоні пацієнта та/або контактують зі слизом з дихальних шляхів - наприклад, мокрота, БАЛ, матеріал відібраний зі слизових носа, мають використовувати ЗІЗ (додаток 6).

Зоною пацієнта є зона в радіусі одного метра навколо пацієнта.

Примірні розрахунки ЗІЗ для закладів охорони здоров'я наведені в додатку 7.

6. Моніторинг контактних медичних працівників, здійснюється протягом 14 днів після останнього контакту, і включає вимірювання температури, оцінку скарг та обстеження. В разі появи у контактного медичного працівника клінічних проявів респіраторного захворювання до нього мають бути вжиті всі відповідні заходи як до особи, яка відповідає визначенню випадку COVID-19.

З метою реєстрації контактних працівників і запису даних моніторингу в закладі охорони здоров'я слід завести журнал довільної форми із зазначенням мінімум наступного:

- 1) дата (и) контактів;
- 2) прізвище, ім'я, по-батькові;
- 3) адреса проживання;
- 4) контактний номер телефону;
- 5) дані моніторингу по дням (температура, наявність скарг).

7. Під час надання медичної допомоги та проведення догляду за пацієнтами, які підлягають визначенню випадку COVID-19 в закладах охорони здоров'я слід дотримуватися заходів з профілактики інфекцій та інфекційного контролю (додаток 8).

8. Лікування пацієнтів, хворих на COVID-19 та моніторинг результатів надання медичної допомоги здійснюється відповідно до протоколу «Надання медичної допомоги для лікування коронавірусної хвороби (COVID-19)», затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 02 квітня 2020 року № 762 (зі змінами) (далі - Протокол).

9. Очищення та дезінфекція поверхонь в закладах охорони здоров'я при наданні медичної допомоги хворим на коронавірусну хворобу (COVID-19) здійснюється відповідно до вимог, викладених у додатку 9.

10. Для забезпечення здійснення контролю за забором, зберіганням та транспортуванням зразків матеріалів для тестування на SARS-CoV-2 зобов'язати:

1) установи, які займаються забором зразків матеріалів дотримуватись механізмів та методів відбору зразків, що були зазначені вище, а також умов зберігання та транспортування зразків;

2) міські та обласні департаменти охорони здоров'я проінформувати усі установи, що займаються забором, зберіганням та транспортуванням зразків матеріалів для тестування на SARS-CoV-2, про механізми та методи їх здійснення;

3) обласні центри контролю та профілактики хвороб МОЗ України зобов'язати: повідомити усі установи, що займаються забором, зберіганням та транспортуванням зразків матеріалів для тестування на SARS-CoV-2, про механізми та методи їх здійснення; відмовляти у проведенні ПЛР тестування у разі порушення механізмів та методів забору, зберігання та транспортування зразків матеріалів для тестування на SARS-CoV-2;

повідомляти міські та обласні департаменти охорони здоров'я про порушення з боку установ механізмів та методів забору, зберігання та транспортування зразків матеріалів для тестування на SARS-CoV-2.

Стандарт 2. Первинна медична та амбулаторно-поліклінічна допомога пацієнтам з підозрою на COVID-19

Обґрунтування. Пацієнтів із легкою та середньої тяжкості формами захворювання, які не мають показань до госпіталізації, рекомендовано лікувати в амбулаторних умовах. Переводити на амбулаторне лікування також слід одужуючих пацієнтів, які вже не потребують цілодобового нагляду.

1. Рішення стосовно лікування в амбулаторних умовах приймає лікар з надання первинної медичної допомоги після клінічної оцінки стану пацієнта та оцінки безпеки домашнього середовища пацієнта, шляхом проведення опитування.

Легкий перебіг захворювання характеризується:

невисокою гарячкою (до 38° C); нежиттю

та/або закладеністю носа; головним

болем; болем у горлі; міалгією;

кашлем без ознак дихальної недостатності (таких як утруднене дихання, збільшення частоти дихальних рухів, кровохаркання); шлунково-кишковими проявами (нудота, блювання, діарея) без ознак зневоднення; відсутністю змін психічного стану

(порушення свідомості, млявість).

спотворенням нюху (дизосмія), смаку (дизгевзія) та/або втратою нюху (аносмія), смаку (авгезія).

Перебіг захворювання середньої тяжкості характеризується: клінічними ознаками пневмонії (гарячка, кашель, утруднене та прискорене* дихання); сатурація при вимірюванні пульсоксиметром не менше 92 %;

* прискореним диханням є: для віку до 2 місяців - ЧД \geq 60, від 2 до 11 місяців - ЧД \geq 50, від 1 до 5 років - ЧД \geq 40.

2. У випадку звернення пацієнта до надавача первинної медичної допомоги засобами дистанційного зв'язку:

лікар з надання первинної медичної допомоги проводить оцінку стану пацієнта відповідно до класифікації за ступенем тяжкості перебігу захворювання; якщо пацієнт

має легкі симптоми перебігу захворювання - лікар надає рекомендації

щодо самоізоляції, лікування у разі погіршення стану; якщо у пацієнта тяжкий перебіг захворювання - лікар з надання первинної медичної допомоги надає рекомендацію виклику екстреної медичної допомоги за номером 103 або сам викликає бригаду екстреної медичної допомоги пацієнту.

Обґрунтування рішення про лікування в амбулаторних умовах вноситься в форму первинної облікової документації № 025/о "Медична карта амбулаторного хворого № _", затвердженій наказом Міністерства охорони здоров'я України від 14 лютого 2012 року № 110, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28 квітня 2012 року за № 661/20974 (далі - Медична карта амбулаторного хворого) або до електронної медичної інформаційної системи.

3. Симптоматичне лікування пацієнтів, хворих на COVID-19, призначення антибіотикотерапії та моніторинг результатів надання медичної допомоги здійснюється згідно з Протоколом.

4. Медичні працівники (лікар / медична сестра) здійснюють контроль поточного стану пацієнта і контактних осіб. Вибір методу контролю обирається лікуючим лікарем (наприклад, опитування по телефону, візит за місцем проживання/перебування). Дані моніторингу вносяться в Медичну карту амбулаторного хворого або до електронної медичної інформаційної системи.

5. Пацієнти та спільно проживаючі особи мають бути поінформовані щодо:

- 1) необхідності дотримання особистої гігієни;
- 2) основних заходів з профілактики інфікування;
- 3) безпечних підходів до проведення догляду;
- 4) обмежень побутових контактів;
- 5) методів зв'язку із медичним персоналом (наприклад, зазначити номер телефону за яким слід телефонувати у разі погіршення стану);
- 6) способів транспортування пацієнта до амбулаторно-поліклінічного закладу в разі необхідності (наприклад, визначити час і вхід до закладу).

Рекомендації з догляду за пацієнтом хворим на COVID-19 в домашніх умовах наведені в додатку 10 до цих Стандартів.

6. Медичні працівники, які надають медичну допомогу за місцем проживання/перебування, і члени домогосподарств мають використовувати ЗІЗ відповідно до додатку 6.

7. У разі появи симптомів у контактної особи медичні працівники

з'ясовують її стан та приймають рішення щодо необхідності госпіталізації чи надання медичної допомоги в амбулаторних умовах. У разі прийняття рішення про необхідність госпіталізації, здійснюють комплекс заходів (додаток 11), спрямованих на обмеження подальшого поширення COVID-19.

8. Госпіталізація за клінічними критеріями показана хворим з підозрою/підтвердженим COVID-19 при наявності щонайменше однієї з перелічених ознак:

- 1) ЧД <10 або >30;
- 2) сатурація при вимірюванні пульсоксиметром $\leq 92\%$;

- 3) порушення свідомості (за шкалою AVPU все, крім А);
- 4) пацієнти з перебігом захворювання середньої тяжкості, які мають тяжку супутню патологію (тяжкий перебіг артеріальної гіпертензії, декомпенсований цукровий діабет, імуносупресивні стани, тяжка хронічна патологія дихальної та серцево-судинної систем, ниркова недостатність) в стадії декомпенсації;
- 5) пацієнти старше 60 років з перебігом захворювання середньої тяжкості.

9. За неможливості самоізоляції (наприклад, проживання у казармі), за епідеміологічними критеріями показана ізоляція у визначений рішенням місцевими органами влади окремий заклад з однимісним розміщенням (наприклад, готелі, гуртожитки). Госпіталізація за епідеміологічними критеріями в заклади охорони здоров'я, що надають цілодобову стаціонарну медичну допомогу, заборонена.

10. Критеріями завершення амбулаторно-поліклінічного лікування є:

- 1) відсутність клінічних проявів гострого респіраторного захворювання через 5 днів від дати появи симптомів без лабораторного обстеження;
- 2) відсутність клінічних проявів гострого респіраторного захворювання через 5 днів від дати взяття матеріалу (при позитивному результаті на COVID-19 методом ПЛР) без лабораторного обстеження;
- 3) відсутність клінічних проявів гострого респіраторного захворювання, за умови отримання одного негативного результату тестування методом ПЛР.

При наявності одного з перелічених критеріїв рекомендовано припинити самоізоляцію та припинити лікування пацієнта.

Перелічені критерії є рівноцінними. Для прийняття рішення про завершення амбулаторнополіклінічного лікування може бути використаний будь-який з них.

11. Повторне тестування методом ПЛР, з метою визначення наявності чи відсутності вірусу в організмі (припинення самоізоляції внаслідок хвороби) може проводитися не раніше ніж через 5 днів від дати появи симптомів або отримання першого позитивного результату на COVID-19 методом ПЛР.

12. Медичну допомогу з використанням кисневої підтримки в амбулаторних умовах можна надавати пацієнтам, що виписані зі стаціонару, за умови одночасного виконання умов:

- 1) SpO_2 \geq 94% при диханні пацієнта киснем низького потоку (3 - 5 літрів);
- 2) наявність кисневого концентратора у надавача первинної медичної допомоги, який забезпечує потік до 8 л.

13. При зверненні пацієнта, що відповідає вимогам пункту 13, надавач первинної медичної допомоги забезпечує такого пацієнта кисневим концентратором та проводить навчання з користування та обслуговування даного концентратора пацієнту або його законному представнику.

14. Критерієм завершення надання кисневої підтримки пацієнту за допомогою кисневого концентратора є стійке утримання SpO_2 \geq 94% при диханні атмосферним повітрям протягом доби.

Стандарт 3. Стаціонарне лікування пацієнтів з COVID-19

Обґрунтування. Стационарне лікування показано у випадках середньої тяжкості і тяжкого перебігу COVID-19.

Обов'язкові критерії якості

1. Госпіталізація за клінічними критеріями показана хворим з підозрою/підтвердженим COVID-19 при наявності щонайменше одного з перелічених критеріїв:

1) ЧД <10 або >30;

2) порушення свідомості (за шкалою AVPU все, крім A);

3) стані середньої тяжкості і тяжкому - ознаки пневмонії та/або дихальної недостатності (збільшення частоти дихальних рухів вище фізіологічної норми, кровохаркання, показник SpO₂ при вимірюванні пульсоксиметром ≤ 92 %) при наявності рентгенологічно підтвердженої пневмонії;

4) наявність клініко-інструментальних даних гострого респіраторного дистрес-синдрому (ГРДС);

5) наявність клініко-лабораторних даних сепсису та/або септичного шоку (синдрому системної запальної відповіді);

6) наявність клініко-лабораторних даних органної/системної недостатності, окрім дихальної;

7) пацієнти з перебігом захворювання середньої тяжкості, які мають тяжку супутню патологію (тяжкий перебіг артеріальної гіпертензії, декомпенсований цукровий діабет, імуносупресивні стани, тяжка хронічна патологія дихальної та серцево-судинної систем, ниркова недостатність) в стадії декомпенсації;

8) пацієнти старше 60 років з перебігом захворювання середньої тяжкості.

2. При надходженні пацієнта до закладу охорони здоров'я здійснюється медичне сортування, а саме:

1) раннє розпізнавання хворих на ГГРС, пов'язане з COVID-19 (додаток 12);

2) оцінюється тяжкість захворювання;

3) за необхідності починаються заходи медичної допомоги згідно з Протоколом.

3. Заходи щодо профілактики інфекцій та інфекційного контролю проводяться відповідно до положень, наведених у додатках 6 та 8.

4. Пацієнтам із ГГРС та ГДРС, гіпоксемією або шоком, зумовленими підтвердженою COVID-19, рання підтримуюча терапія та моніторинг надається негайно згідно з Протоколом.

5. Усі зони, де доглядають пацієнтів, хворих на COVID-19 з тяжким перебігом, слід обладнати:

1) пульсоксиметрами;

2) функціонуючими системами подачі кисню;

3) одноразовими кисневими інтерфейсами, а саме назальними канюлями, масками для обличчя з/без резервуарного мішка.

6. Лікувально-діагностичні заходи здійснюються відповідно до Протоколу. Пацієнтам із тяжким перебігом COVID-19 забезпечується моніторинг та корекція лікувальних заходів залежно від супутніх патологічних станів.

7. Відбір зразків для лабораторної діагностики здійснюється з урахуванням клінічної картини з використанням ЗІЗ (додаток 3) та забезпечується транспортування з відповідним направленням (додаток 4) до центру контролю профілактики хвороб МОЗ за адміністративно-територіальною належністю.

8. У пацієнтів, хворих на COVID-19 за неефективності терапії киснем ($SpO_2 < 90 \%$) проводиться оцінка щодо ГРДС і гіпоксемічної дихальної недостатності та, за необхідності, відповідне лікування згідно з Протоколом.

9. Слід проводити постійний моніторинг наявності ознак септичного стану (синдрому системної запальної відповіді) у хворих з COVID-19 та, за необхідності, здійснювати відповідне лікування згідно з Протоколом.

10. Всім пацієнтам з COVID-19 проводиться профілактика інфекційних хвороб, пов'язаних з наданням медичної допомоги відповідно до Порядку профілактики інфекційних хвороб, пов'язаних з наданням медичної допомоги в закладах охорони здоров'я, які надають медичну допомогу в стаціонарних умовах, затвердженому наказом Міністерства охорони здоров'я України від 03 серпня 2021 року № 1614, зареєстрованому в Міністерстві юстиції України 11 жовтня 2021 року за № 1319/36941.

11. Вагітні жінки з підозрою на COVID-19 госпіталізуються в пологовий стаціонар, визначений структурним підрозділом з питань охорони здоров'я відповідної адміністративної території, незалежно від віку гестації (додаток 13). Вагітним жінкам з підозрою на COVID-19 проводиться терапія відповідно до вищезазначених стандартів, з урахуванням стандартів ведення вагітності. Використання лікарських засобів поза межами інструкції до них має базуватися на аналізі ризику та користі (потенційної користі для матері та безпеки для плода) і призначатися виключно за рішенням консилиуму лікарів (лікувально-консультативної комісії) у складі щонайменше:

- 1) заступника головного лікаря;
- 2) лікаря-акушера-гінеколога;
- 3) лікаря-педіатра;
- 4) лікаря-терапевта;
- 5) лікаря-інфекціоніста (при потребі);
- 6) лікаря-рентгенолога (при потребі); 7) лікаря-анестезіолога.

Рішення щодо рекомендації екстрених пологів та припинення вагітності розглядається вище зазначеним консилиумом лікарів, та враховує наступні чинники:

вік гестації; стан
матері; стабільність
плоду.

12. Етапний (послідовний) епікриз обов'язково вноситься в форму первинної облікової документації № 003/о "Медична карта стаціонарного хворого № _", затвердженої наказом Міністерства охорони здоров'я України від 14 лютого 2012 року № 110, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28 квітня 2012 року за № 662/20975 (у редакції наказу Міністерства охорони здоров'я України від 21 січня 2016 року № 29) (далі - Медична карта стаціонарного хворого) кожні 5 днів перебування пацієнта у стаціонарі. Це коротко викладені результати обстеження та лікування, а також обґрунтування подальшого перебування у стаціонарі. Етапний (послідовний) епікриз також записується у разі зміни лікуючого лікаря.

Етапний (послідовний) епікриз повинен відображати: зміни в загальному стані хворого (суб'єктивні, об'єктивні та за даними обстеження), обов'язково показники SpO_2 , частоти дихальних рухів, частоти серцевих скорочень; зміни в діагнозі, якщо вони мали місце; додаткові прояви захворювання, ускладнення, що виникли за час перебування у стаціонарі та обстеження з метою їх виявлення; доцільність подальшого лікування в стаціонарі та наявність критеріїв до госпіталізації; план подальшого обстеження та лікування.

13. Рішення про виписку приймає лікуючий лікар на підставі зменшення клінічних ознак захворювання, стійкої тенденції до нормалізації лабораторних показників (гемограми, СРБ, АЛТ, АСТ, сечовини, креатиніну). Якщо у хворого попри відсутність клініколабораторних ознак активного інфекційного процесу методом ПЛР визначаються фрагменти РНК збудника (позитивний або сумнівний результат), хворий може бути виписаний додому на самоізоляцію та продовження лікування лікарем первинної медичної допомоги. Пацієнт, який потребує кисневої підтримки, може бути виписаний на амбулаторне лікування за його (або його законного представника) вимогою за одночасного виконання двох умов: 1) $SpO_2 > 94\%$ при диханні пацієнта киснем низького потоку (3 - 5 л/хв); 2) наявності кисневого концентратора, який забезпечує потік до 8 л, та поясненням пацієнту (його законному представнику) правил користування та обслуговування концентратора, що забезпечується надавачами первинної медичної допомоги.

Перед випискою пацієнта, який потребує кисневої підтримки, лікуючий лікар або уповноважена особа закладу охорони здоров'я, де пацієнт перебуває на стаціонарному лікуванні, уточнює у надавача первинної медичної допомоги, якому пацієнт подав декларацію про вибір лікаря, що надає первинну медичну допомогу, наявність кисневого концентратора шляхом електронного листування. Після отримання інформації щодо можливості забезпечення пацієнта кисневим концентратором від надавача первинної медичної допомоги приймається остаточне рішення про виписку такого пацієнта.

14. Пацієнти, які відповідали визначенню підтвердженого випадку COVID-19, вважаються не контагіозними:

1) після 5 днів лікування, якщо методом ПЛР у них не визначаються фрагменти РНК збудника (негативний результат);

2) за відсутності клінічних проявів гострого респіраторного захворювання через 5 днів від дати появи симптомів без лабораторного обстеження.

Перелічені критерії є рівноцінними. Для прийняття рішення про завершення стаціонарного лікування може бути використаний будь-який з них.

15. Не контагіозні пацієнти, в разі необхідності продовження стаціонарного лікування, мають бути переведені до відділень / інших закладів охорони здоров'я відповідно до нозології, яка потребує продовження стаціонарного лікування.

Перелік літературних джерел

1. Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 10 січня 2006 року № 1 "Про затвердження Форм первинної облікової документації з інфекційної, дерматовенерологічної, онкологічної захворюваності та інструкцій щодо їх заповнення" (із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства охорони здоров'я України від 25 січня 2013 року № 56), зареєстрований у Міністерстві юстиції України 08 червня 2006 року за № 686/12560.

2. Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 17 травня 2019 року № 1126 "Про затвердження Порядку організації проведення епідеміологічного нагляду за грипом та гострими респіраторними вірусними інфекціями, заходів з готовності в міжепідемічний період і реагування під час епідемічного сезону захворюваності на грип та ГРВІ", зареєстрований в Міністерстві юстиції України 07 червня 2019 року за № 595/33566.

3. Наказ Міністерства охорони здоров'я від 14 лютого 2012 року № 110 "Про затвердження форм первинної облікової документації та Інструкцій щодо їх заповнення, що використовуються у закладах охорони здоров'я незалежно від форми власності та підпорядкування", зареєстрований в Міністерстві юстиції України 28 квітня 2012 року за № 661/20974.

4. WHO / 2019-nCoV / SurveillanceGuidance / 2020.3 Global Surveillance for human infection with novel coronavirus (2019-nCoV) Interim guidance v3 31 January 2020, [Електронний ресурс]. - Режим доступу: [https://www.who.int/publications-detail/globalsurveillance-for-human-infection-with-novel-coronavirus-\(2019-ncov\)](https://www.who.int/publications-detail/globalsurveillance-for-human-infection-with-novel-coronavirus-(2019-ncov))

5. Novel Coronavirus (2019-nCoV) technical guidance: Early investigations [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019/technical-guidance>

6. Home care for patients with suspected novel coronavirus (nCoV) infection presenting with mild symptoms and management of contacts Interim guidance 20 January 2020 [Електронний ресурс]. - Режим доступу: [https://www.who.int/publications-detail/home-care-for-patientswithsuspected-novel-coronavirus-\(ncov\)-infection-presenting-with-mild-symptoms-andmanagementof-contacts](https://www.who.int/publications-detail/home-care-for-patientswithsuspected-novel-coronavirus-(ncov)-infection-presenting-with-mild-symptoms-andmanagementof-contacts)

7. Clinical management of severe acute respiratory infection when novel coronavirus (2019nCoV) infection is suspected Interim guidance 28 January 2020 [Електронний ресурс]. - Режим доступу: [https://www.who.int/publications-detail/clinical-management-of-severe-acuterespiratoryinfection-when-novel-coronavirus-\(ncov\)-infection-is-suspected](https://www.who.int/publications-detail/clinical-management-of-severe-acuterespiratoryinfection-when-novel-coronavirus-(ncov)-infection-is-suspected)

8. Novel Coronavirus (2019-nCoV) v2 Operational Support & Logistics Disease Commodity Packages [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://www.who.int/docs/defaultsource/coronaviruse/dcpncov.pdf?sfvrsn=f5fe62346&download=true>

**В.о. Генерального директора
Директорату громадського
здоров'я**

Тетяна СКАПА

ВИЗНАЧЕННЯ ВИПАДКУ ЗАХВОРЮВАННЯ на COVID-19

Підозрілий випадок - особа, що відповідає принаймні одному з таких варіантів:

Варіант А - особа, яка відповідає клінічним та епідеміологічним критеріям.

Клінічні критерії: гострий початок, лихоманка і кашель; або гострий початок та наявність

трьох і більше з перелічених таких симптомів:

лихоманка; кашель; загальна слабкість/втома;

головний біль; міальгія; біль у горлі; риніт;

утруднене дихання; зниження апетиту;

блювання, діарея; зміна психічного стану.

Епідеміологічні критерії:

контакт з ймовірним або підтвердженим випадком захворювання, або

пов'язаний з кластером COVID-19.

Кластер – це група осіб (випадків) із наявністю симптомів захворювання, що пов'язані географічним місцем розташування у відповідний проміжок часу та мають щонайменше один підтверджений випадок або щонайменше два епідеміологічно пов'язані симптоматичні випадки (відповідають клінічним критеріям визначення підозрілого випадку А або В).

Ймовірний випадок - особа, що відповідає принаймні одному з таких варіантів:

Варіант А – пацієнт, що відповідає клінічним критеріям, що зазначені вище, та є контактною особою підтвердженого або ймовірного випадку, або випадок, епідеміологічно пов'язаний з випадками інфекції, серед яких був виявлений хоча б один підтверджений випадок методом ПЛР.

Варіант В – підозрілий випадок із результатами обстежень органів грудної клітки, які вказують на COVID-19:

рентгенографія грудної клітки: ділянки затемнення частіше округлої форми з розповсюдженням по периферії та нижніх долях легень;

комп'ютерна томографія грудної клітки: множинні двобічні ділянки затемнення по типу матового скельця, частіше округлої форми з розповсюдженням по периферії та нижніх долях легень;

ультразвукове дослідження легень: потовщення плевральної лінії, В-лінії (мультифокальні, окремі або зливні), консолідація легеневої тканини з симптомом повітряної бронхограми або без нього.

Варіант С – пацієнт із симптомами аносмії (втрата нюху) або авгезії (втрата смаку) при відсутності інших причин, які повністю пояснюють клінічну картину.

Варіант D – випадок смерті, який не може бути пояснений іншим чином у особи з респіраторним дистрес-синдромом та який був у контакті з підтвердженим випадком або епідеміологічно пов'язаний з випадками інфекції, серед яких виявлено хоча б один підтверджений випадок методом ПЛР.

Підтверджений випадок - особа, що відповідає принаймні одному з таких варіантів:

Варіант А – особа з позитивним тестом ПЛР.

Варіант В – особа з позитивним швидким тестом на визначення антигену SARS-CoV-2 та яка відповідає або критеріям ймовірного випадку, або критеріям підозрілого випадку А чи В.

Варіант С – особа із відсутніми симптомами, із позитивним швидким тестом на визначення антигену SARS-CoV-2, яка є контактною особою підтверженого випадку.

Повторний випадок - особа із позитивним тестом ПЛР або швидкими тестом на визначення антигену SARS-CoV-2 отриманим повторно, але не менше ніж через 60 днів від дати забору матеріалу, що дав позитивний результат тестування на SARS-CoV-2 у пацієнта, в разі якщо нові симптоми COVID-19 виникли після періоду повного одужання першого епізоду захворювання.

Дії при виявленні випадків повторного захворювання COVID-19 мають бути такими, як і при виявленні пацієнтів з підозрою та/або підтвердженням COVID-19.

ВІДБІР, зберігання та транспортування зразків матеріалів для тестування на SARS-CoV-2

Матеріал для дослідження відбирають медичні працівники або представники мобільних медичних бригад з проведення заборів зразків біологічних матеріалів від пацієнтів з підозрою на коронавірусну хворобу (COVID-19), які одягнені в засоби індивідуального захисту (ЗІЗ), відповідно до цього Стандарту.

Виділення з порожнини носа слід забирати сухими стерильними тампонами (свабами) із дакрону, віскози або велюр-тампону на пластиковій основі (див. малюнок нижче). Тампони з альгінатом кальцію або бавовною, а також тампони з дерев'яними паличками можуть містити речовини, які інгібують реакцію проведення ПЛР-тестування.

Зразок тампона

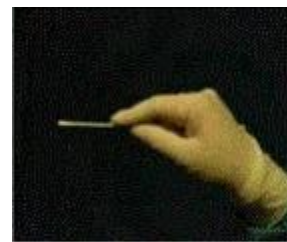
*Зразок шпателя для язика
(для взяття мазків із зіва)*

I. Механізм відбору зразків матеріалів

Під час відбору паличку з тампоном затискають між великим, вказівним та середнім пальцями так, щоб паличка проходила наче олівець (мал. 1), а не впиралася у долоню (мал. 2). Це необхідно для забезпечення безпеки пацієнта: у першому випадку паличка просковзне в безпечному напрямку, в другому - рух палички буде обмежений, тому пацієнт може травмуватися.

мал. 1. Паличка з тампоном взята правильно

мал. 2. Паличка з тампоном взята неправильно

II. Методи відбору

Метод одночасного (двома окремими тампонами) взяття мазків із задньої стінки ротоглотки (мазок із зіва) та переднього назального мазка.

Методики взяття мазків із задньої стінки ротоглотки (мазка із зіва) та переднього назального мазка описані в наступних двох пунктах.

1. Метод взяття мазків із задньої стінки ротоглотки (мазки із зіва):

Перед відбором мазків із носа та зів медичний працівник з метою недопущення інфікування має послідовно зробити наступні кроки:

провести гігієнічну обробку рук спиртовмісним антисептиком;

одягнути засоби індивідуального захисту (халат захисний від інфекційних агентів, медична (хірургічна) маска, захисні окуляри/щиток, рукавички нітрилові без тальку).

Послідовність забору матеріалу: взяти тампон і повільним рухом зробити мазок із задньої стінки глотки та мигдаликів

(мал. 3); попросити пацієнта розкрити рота, щоб піднявся язичок на піднебінні

(вимовити

протяжний голосний звук); язик утримувати за

допомогою шпателя;

відбір мазків проводити не торкаючись тампоном м'якого піднебіння;

після отримання матеріалу робочу частину тампона помістити у стерильну одноразову пробірку з вмістом 1-1,5 мл транспортного середовища, що містить у складі лізуюче вірусне середовище (готового промислового виробництва); невикористання лізуючих середовищ створює додаткову небезпеку при транспортуванні та забороняється при проведенні ПЛР;

відламати пластикову основу тампона так, щоб кінець його залишився у пробірці (тампони промислового виробництва мають на пластиковій основі надсічку для злому, що відповідає об'єму контейнера для транспортного середовища), а кришечка завінчувалася, дотримуючись асептичних вимог. Якщо пластикова паличка не ламається, її відрізають ножицями (охолодженими після стерилізації на вогні);

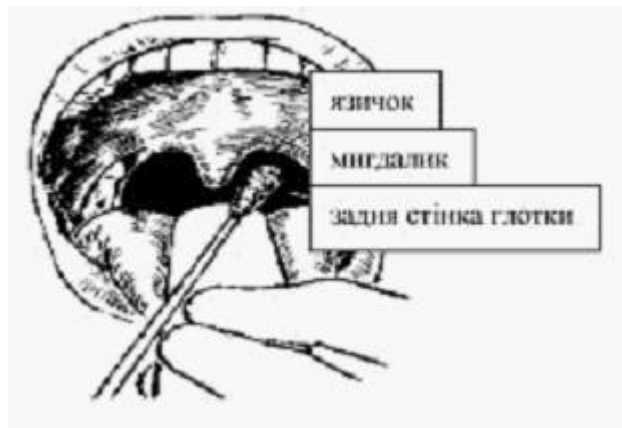
зазначити в етикетці індивідуальний номер, дату відбору зразка, тип зразка в пробірці (мазок із зів, назальний тощо) та наклеїти на контейнер із зразком, кришечку не маркувати.

Після закінчення процедури відбору зразків медичний працівник з метою недопущення інфікування має зняти та утилізувати засоби індивідуального захисту.

Після зняття та утилізації ЗІЗ слід провести гігієну рук:

якщо руки видимо забруднені (наприклад, бронхіальним секретом або іншими виділеннями пацієнта внаслідок неправильного зняття ЗІЗ), помити їх з милом та водою; якщо

руки видимо не забруднені, обробити спиртовмісним антисептиком для рук.

мал. 3. Взяття зразка із зіву

2. Метод взяття переднього назального мазка

Перед відбором мазків із носа та зіву медичний працівник з метою недопущення інфікування має послідовно зробити наступні кроки:

провести гігієнічну обробку рук спиртовмісним антисептиком; одягнути ізоляційний (захисний) халат;

одягнути засоби індивідуального захисту (халат захисний від інфекційних агентів, медична (хірургічна) маска, захисні окуляри/щиток, рукавички нітрилові без тальку).

Послідовність забору матеріалу:

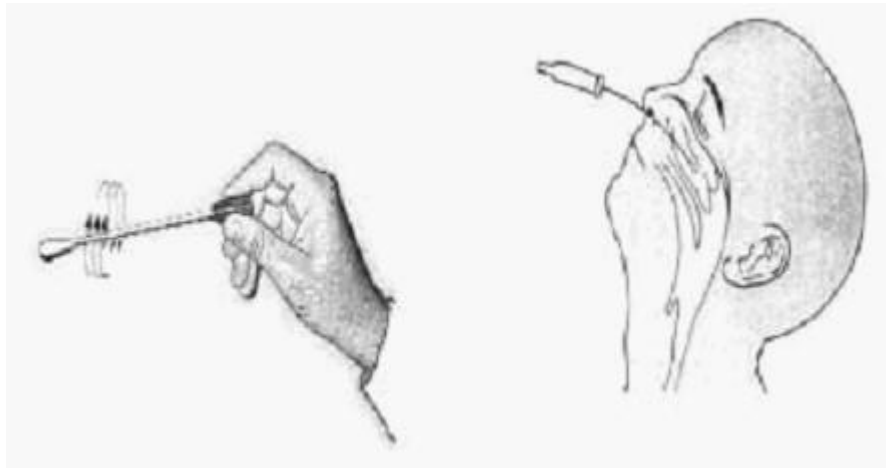
ввести кінчик тампона в ніздрю на 2-3 см від носового отвору, торкаючись передньої носової раковини і слизової оболонки перегородки, повертаючи тампон, щоб зібрати назальні слизові виділення (мал. 4); тампон вводити в ніздрю паралельно піднебінню; абсорбувати виділення, зразки з обох ніздрів брати одним тампоном;

помістити тампон у стерильну пробірку з 1-1,5 мл транспортного середовища (див. п. 1) разом із мазком із зіву; відламати паличку тампона так, щоб кінець його залишився у пробірці, а кришечка

закрилася.

Після закінчення процедури відбору зразків медичний працівник з метою недопущення інфікування має зняти та утилізувати засоби індивідуального захисту.

Після зняття та утилізації ЗІЗ слід провести гігієну рук: якщо руки видимо забруднені (наприклад, бронхіальним секретом або іншими виділеннями пацієнта внаслідок неправильного зняття ЗІЗ), помити їх з милом та водою; якщо руки видимо не забруднені, обробити спиртовмісним антисептиком для рук.

мал. 4. Взяття зразка із носа

3. Метод відбору фарингального аспірату:

Перед відбором мазків із носа та зіву медичний працівник з метою недопущення інфікування має послідовно зробити наступні кроки:

провести гігієнічну обробку рук спиртовмісним антисептиком;

одягнути засоби індивідуального захисту (халат захисний від інфекційних агентів, респіратор класу захисту не нижче FFP2, захисні окуляри/щиток, рукавички нітрилові без тальку).

Секрет носоглотки аспірувати вакуумним відсмоктувачем та катетером, що приєднаний до флакона для відбору матеріалу; катетер вводити в ніздрю паралельно піднебінню (мал. 5); провести вакуумну аспірацію, під час якої катетер виймати повільно за допомогою обертового руху. Слиз із другої ніздрі збирати тим самим катетером;

зразок матеріалу помістити у стерильну пробірку з 1-1,5 мл транспортного середовища (див. п. 1.).

У разі дослідження методом ПЛР зразок матеріалу поміщають в стерильну одноразову пробірку, що не містить дезоксирибонуклеази та рибонуклеази, щільно закривають кришку пробірки.

Після закінчення процедури відбору зразків медичний працівник з метою недопущення інфікування має зняти та утилізувати засоби індивідуального захисту.

Після зняття та утилізації ЗІЗ слід провести гігієну рук:

якщо руки видимо забруднені (наприклад, бронхіальним секретом або іншими виділеннями пацієнта внаслідок неправильного зняття ЗІЗ), помити їх з милом та водою; якщо

руки видимо не забруднені, обробити спиртовмісним антисептиком для рук.

мал. 5. Взяття фарингального аспірату

4. Метод відбору секційного матеріалу:

Перед відбором мазків із носа та зів медичний працівник з метою недопущення інфікування має послідовно зробити наступні кроки:

провести гігієнічну обробку рук спиртовмісним антисептиком;

одягнути засоби індивідуального захисту (халат захисний від інфекційних агентів, респіратор класу захисту не нижче FFP2, захисні окуляри/щиток, рукавички нітрилові без тальку).

Для дослідження відібрати 3-4 зразки матеріалів легень, трахеї, сегментарних бронхів з ознаками патоморфологічних змін об'ємом 1 см³; зразки матеріалів помістити в одноразові стерильні поліпропіленові кріофлакони з

гвинтовими кришками, що щільно закриваються;

зразки транспортувати замороженими відповідно до Порядку організації проведення епідеміологічного нагляду за грипом та гострими респіраторними вірусними інфекціями, заходів з готовності в міжепідемічний період і реагування під час епідемічного сезону захворюваності на грип та ГРВІ, затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 17 травня 2019 року № 1126, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України від 07 червня 2019 року за № 595/33566; для мінімізації інфікування персоналу

застосовувати біопсійну голку (мал. 6);

мал. 6. Біопсійна голка для відбору зразків секційних матеріалів

відбір зразка матеріалу здійснювати з ділянки легені, де рентгенологічно визначено ознаки пневмонії. Для контролю відібрати 1 біоптат із неуразженої ділянки. Відбирають мінімум 4 зразки з глибокого шару тканин з ознаками пневмонії, за наявності рідкого азоту - 5 зразків.

Після закінчення процедури відбору зразків медичний працівник з метою недопущення інфікування має зняти та утилізувати засоби індивідуального захисту.

Після зняття та утилізації ЗІЗ слід провести гігієну рук: якщо руки видимо забруднені (наприклад, бронхіальним секретом або іншими виділеннями пацієнта внаслідок неправильного зняття ЗІЗ), помити їх з милом та водою; якщо руки видимо не забруднені, обробити спиртовмісним антисептиком для рук.

Зберігання та транспортування зразків

Важливою умовою для транспортування зразків є відповідність правилам поштових та кур'єрських перевезень. Зразки повинні бути упаковані в три шари пакувального матеріалу, що відповідає вимогам до пакування Р650 для інфекційних субстанцій UN 3373 категорії В, для захисту від ушкоджень під час транспортування та забезпечення безпеки персоналу, який відповідає за транспортування та одержання/розпакування зразків. Перший шар з трьохшарової системи пакування є кріосудина для зразка, другий шар - контейнер, що не пропускає рідину (це може бути пакет із застібкою або контейнер із пластика) і третій шар - тверде зовнішнє пакування (сумка-холодильник). Між кріосудинами та другим водонепроникненим шаром має розміщуватися абсорбуючий матеріал, достатній для того, щоб абсорбувати весь об'єм зразків.

Максимальний термін зберігання назофарингеальних зразків при температурі + 4° С складає не більше 24-72 год. При неможливості направити зразки протягом 48-72 годин слід заморозити їх при температурі -70° С або нижче. В ідеальному випадку всі мазки з дихальних шляхів належить транспортувати в лабораторію протягом 24-48 годин з моменту взяття. Однак якщо це неможливо, їх слід заморозити при температурі -70° С. Кількість циклів заморожування-розморожування має бути мінімальним, оскільки це може зруйнувати вірус у зразку.

НАПРАВЛЕННЯ на лабораторне тестування матеріалу від особи, яка відповідає визначенню випадку COVID-19

Інформація про установу, що передає запит на лабораторне дослідження			
Назва установи (лікарні, лабораторії або іншої установи), що направляє зразок			
Лікар			
Адреса			
Номер телефону			
Визначення випадку:	☐ Підозрілий ☐ Ймовірний		
Інформація про пацієнта			
Ім'я		Прізвище	
Номер пацієнта		Дата народження	Вік:
Адреса		Стать	☐ Ч ☐ Ж ☐ Невідомо
Номер телефону			
Інформація про зразок			
Тип	☐ Назо- або орофарингеальний мазок ☐ Бронхоальвеолярний лаваж ☐ Ендотрахеальний аспірат ☐ Назофарингальний аспірат ☐ Назальний змив ☐ Мокротиння ☐ Легенева тканина ☐ Сироватка крові ☐ Цільна кров ☐ Сеча ☐ Калові маси		
<p>До всіх відібраних зразків необхідно ставитись як до потенційно інфікованих, тому Ви повинні сконтактувати з лабораторією ДО надсилання зразку . Усі зразки повинні бути надісланими у відповідності до вимог категорії «В» настанов з транспортування зразків.</p>			
Будь ласка, зазначте, якщо зразок було забрано після смерті пацієнта ☐			
Дата забору		Час забору	
Пріоритетність			
Клінічні дані			
Дата початку захворювання:			
Чи перебував пацієнт у країнах з місцевою передачею вірусу SARS-CoV-2?	☐ Так ☐ Ні	Країна	
Чи контактував пацієнт з підтвердженим випадком?	☐ Так ☐ Ні ☐ Невідомо		
Назва установи, лабораторії, що проводила дослідження			
Результат дослідження на COVID-19	☐ Позитивний ☐ Сумнівний ☐ Негативний		
Дата отримання результату дослідження			
Метод дослідження	☐ ПЛР ☐ Швидкий тест (імунохроматографія) ☐ ІФА		
Комерційна назва тест-системи для виявлення, виробник			
Назва обладнання, на якому проводилось дослідження			
Додаткові коментарі			

РАЦІОНАЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ засобів індивідуального захисту (ЗІЗ) Профілактичні заходи 1. Інфікування SARS-CoV-2 переважно відбувається контактним та крапельним шляхами. У групі осіб із найбільшим ризиком зараження знаходяться особи, які перебували в контакті з пацієнтами або надають медичну допомогу / проводять догляд за ними.

Профілактичні заходи слід застосовувати працівникам, щоб захистити себе і запобігти інфікуванню / передаванню збудника в закладах охорони здоров'я. До таких заходів, в першу чергу, відносяться стандартні заходи захисту, перелік яких наведено в розділі XI Заходів та Засобів щодо попередження інфікування при проведенні догляду за пацієнтами, затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України від 03 серпня 2020 року № 1777, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 10 листопада 2020 року за № 1110/35393.

2. Організація профілактики інфекцій та інфекційного контролю є основним завданням відділу з інфекційного контролю (ВІК) відповідно до пункту 1 розділу II Положення про відділ з інфекційного контролю закладу охорони здоров'я та установи/закладу надання соціальних послуг / соціального захисту населення, затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 03 серпня 2021 року № 1614, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11 жовтня 2021 року за № 1323/36945.

Вибір ЗІЗ

Вибір ЗІЗ базується на оцінці ризиків і шляхах інфікування (контактний, краплинний або повітряний).

Умови	Категорії осіб	Вид діяльності	Вид ЗІЗ
Заклади охорони здоров'я			
Стаціонарне відділення			
Палата для пацієнтів	Лікарі та сестри медичні	Надання медичної допомоги (за виключенням аерозольгенеруючих процедур) та догляд за пацієнтам з коронавірусною хворобою (COVID-19)	Медична (хірургічна) маска або респіратор класу захисту FFP2 Халат захисний від інфекційних агентів Медичні рукавички Захисні окуляри / щиток

		Аерозольгенеруюча процедура ¹	Респіратор класу захисту не нижче FFP2 Халат захисний від інфекційних агентів Медичні рукавички Захисні окуляри / щиток Шапочка медична захисна від інфекційних агентів (якщо наявний ризик потрапляння органічного матеріалу на волосся та/або шкіру голови) Водонепроникний фартух (якщо наявний ризик потрапляння великої кількості рідини)
	Молодші медичні	Робота в палаті, де перебуває	Медична (хірургічна) маска або

	сестри або дезінфектори	пацієнт з коронавірусною хворобою (COVID-19) ¹	респіратор класу захисту FFP2 Халат або фартух захисний від інфекційних агентів Рукавички захисні Захисні окуляри / щиток (якщо наявний ризик потрапляння органічного матеріалу або хімікатів на слизові оболонки очей) Шапочка медична захисна від інфекційних агентів (якщо наявний ризик потрапляння органічного матеріалу або хімікатів на волосся та/або шкіру голови) Чоботи або закриті взуття, що піддається очищенню і дезінфекції, з одягненими поверх бахілами захисними від інфекційних агентів
	Особи, які проводять догляд за пацієнтами з особливими потребами ³	Перебування в палаті, де знаходиться пацієнт з коронавірусною хворобою (COVID-19)	Медична (хірургічна) маска Халат захисний від інфекційних агентів Медичні рукавички
Приймальне відділення (відділення екстреної (невідкладної) медичної допомоги)	Медичні працівники	Попередній скринінг без прямого контакту ⁴	Медична (хірургічна) маска Якщо неможливо підтримувати відстань більше 1 м додатково використовувати захисні окуляри / щиток
		Надання медичної допомоги (за виключенням аерозольгенеруючих процедур) та догляд за пацієнтам з коронавірусною хворобою (COVID-19)	Медична (хірургічна) маска або респіратор класу захисту FFP2 Халат захисний від інфекційних агентів Медичні рукавички Захисні окуляри / щиток

		Аерозольгенеруюча процедура ¹	Респіратор класу захисту не нижче FFP2 Халат захисний від інфекційних агентів Медичні рукавички Захисні окуляри / щиток Шапочка медична захисна від інфекційних агентів (якщо наявний ризик потрапляння органічного матеріалу на волосся та/або шкіру голови) Водонепроникний фартух (якщо наявний ризик потрапляння великої кількості рідини)
	Пацієнти з респіраторними симптомами	Будь-яка	Підтримувати відстань не менше 1 м Медична (хірургічна) маска, якщо у пацієнта відсутні протипокази ⁵ до її носіння
	Пацієнти без респіраторних симптомів	Будь-яка	ЗІЗ не потрібні протягом перебування в палаті Медична (хірургічна) маска під час перебування в зонах загального користування
Лабораторія клінічна	Молодші спеціалісти з медичною освітою (лабораторна справа (клініка))	Маніпуляції із зразками	Відповідно до стандартних заходів захисту і наявних ризиків інфікування
Лабораторія вірусологічна	Працівники лабораторії:	Маніпуляції зі зразками з дихальних шляхів ¹	Медична (хірургічна) маска або респіратор класу захисту FFP2 (при

(мікробіологічна)	фахівці з вищою медичною та немедичною освітою; молодші спеціалісти з медичною освітою; персонал без медичної освіти		можливого ризику аеролізації органічного матеріалу) Рукавички захисні Халат захисний від інфекційних агентів (якщо є ризики потрапляння органічного матеріалу на шкіру або одяг) Захисні окуляри / щиток (якщо є ризики потрапляння органічного матеріалу на слизову оболонку очей)
Адміністративні зони	Всі співробітники, включаючи медичних працівників	Адміністративні завдання, які не передбачають контакту з пацієнтом з коронавірусною хворобою (COVID-19)	Медична (хірургічна) маска (окрім зон відпочинку і прийому їжі, в яких маска не використовується)
Амбулаторні, поліклінічні та консультативно -діагностичні відділення / заклади			
Консультативні кабінети (кабінети прийому)	Медичні працівники	Фізикальне обстеження хворого з респіраторними симптомами	Медична (хірургічна) маска або респіратор класу захисту FFP2 Халат захисний від інфекційних агентів Медичні рукавички Захисні окуляри / щиток

	Медичні працівники	Аерозольгенеруюча процедура ¹	Респіратор класу захисту не нижче FFP2 Халат захисний від інфекційних агентів Медичні рукавички Захисні окуляри / щиток Шапочка медична захисна від інфекційних агентів (якщо наявний ризик потрапляння органічного матеріалу на волосся та/або шкіру голови) Водонепроникний фартух (якщо наявний ризик потрапляння великої кількості рідини)
	Медичні працівники	Фізикальне обстеження хворого без респіраторних симптомів	Медична (хірургічна) маска Стандартні заходи захисту
	Пацієнти з респіраторними симптомами	Будь-яка	Медична (хірургічна) маска, якщо у пацієнта відсутні протипокази ⁵ до її носіння
	Пацієнти без респіраторних симптомів	Будь-яка	Медична (хірургічна) або тканинна (виготовлена самостійно) маска
	Молодші медичні сестри або дезінфектори	Проведення дезінфекційних заходів після і між консультаціями пацієнтів з респіраторними симптомами ¹	Медична (хірургічна) маска Халат або фартух захисний від інфекційних агентів Рукавички захисні Захисні окуляри / щиток (якщо наявний ризик потрапляння органічного матеріалу або хімікатів на слизові оболонки очей) Шапочка медична захисна від інфекційних агентів (якщо наявний ризик потрапляння органічного матеріалу або хімікатів на волосся та/або шкіру голови) Чоботи або закриті взуття, що піддається очищенню і дезінфекції, з одягненими поверх бахілами захисними від інфекційних агентів
Зони для очікування	Пацієнти з респіраторними симптомами	Будь-яка	Медична (хірургічна) маска, якщо у пацієнта відсутні протипокази ⁵ до її носіння

			Негайно перемістити пацієнта до ізолятора (кімнати ізоляції) або відокремити ділянку від інших відвідувачів – забезпечити відстань не менше 1 м від інших
--	--	--	---

	Пацієнти без респіраторних симптомів	Будь-яка	Медична (хірургічна) або тканинна (виготовлена самостійно) маска
--	--------------------------------------	----------	---

Адміністративні зони	Всі співробітники, включаючи медичних працівників	Адміністративні завдання, які не передбачають контакту з пацієнтом з коронавірусною хворобою (COVID-19)	Медична (хірургічна) маска (окрім зон відпочинку і прийому їжі, в яких маска не використовується)	
Реєстратура	Медичні працівники	Попередній скринінг без прямого контакту	Медична (хірургічна) маска Якщо неможливо підтримувати відстань більше 1 м додатково використовувати захисні окуляри / щиток	
	Пацієнти з респіраторними симптомами	Будь-яка	Медична (хірургічна) маска, якщо у пацієнта відсутні протипокази ⁵ до її носіння	
	Пацієнти без респіраторних симптомів	Будь-яка	Медична (хірургічна) або тканинна (виготовлена самостійно) маска	
Центри екстреної медичної допомоги				
Автомобіль екстреної медичної допомоги або трансферний транспорт	Медичні працівники	Транспортування підозрюваного на COVID-19	Медична (хірургічна) маска або респіратор класу захисту FFP2 Халат захисний від інфекційних агентів Медичні рукавички Захисні окуляри / щиток	
	Медичні працівники	Аерозольгенеруюча процедура ¹	Респіратор класу захисту не нижче FFP2 Халат захисний від інфекційних агентів Медичні рукавички Захисні окуляри / щиток Шапочка медична захисна від інфекційних агентів (якщо наявний ризик потрапляння органічного матеріалу на волосся та/або шкіру голови) Водонепроникний фартух (якщо наявний ризик потрапляння великої кількості рідини)	
	Водій	Бере участь тільки у транспортуванні хворого з підозрою на коронавірусну хворобу (COVID-19) і відділ водія ізольований від зони пацієнта		Медична (хірургічна) маска
		Допомога при завантаженні або вивантаженні		Медична (хірургічна) маска Халат захисний від інфекційних агентів Медичні рукавички Захисні окуляри / щиток
		Немає прямого контакту з пацієнтом, але транспорт без роздільних зон для водія і пацієнта		Медична (хірургічна) маска
	Пацієнт з підозрою на коронавірусну хворобу (COVID-	Транспортування в заклад охорони здоров'я		Медична (хірургічна) маска, якщо у пацієнта відсутні протипокази ⁵ до її носіння

	19)		
	Дезінфектори або особи, які проводять дезінфекцію автомобіля	Очищення та дезінфекція після і між транспортуванням пацієнтів з підозрою на коронавірусну хворобу (COVID-19) у заклад охорони здоров'я ¹	Медична (хірургічна) маска Халат або фартух захисний від інфекційних агентів Рукавички захисні Захисні окуляри / щиток (якщо наявний ризик потрапляння органічного матеріалу або хімікатів на слизову оболонку очей) Чоботи або закриті взуття, що піддається очищенню і дезінфекції, з одягненими поверх бахілами захисними від інфекційних агентів

Особливі рішення для епідеміологічних бригад, в тому числі санітарно- карантинних підрозділів, які допомагають у проведенні досліджень надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров'я⁶

Будь-де	Епідеміологічні бригади, в тому числі санітарно- карантинні підрозділи	Опитування людини з підозрою або підтвердженим випадком коронавірусної хвороби (COVID19) або контактними особами	ЗІЗ не потрібні, якщо використовуються дистанційні методи (наприклад, опитування по телефону або за допомогою відеозв'язку) Віддалене опитування є кращим методом
	Епідеміологічні бригади, в тому числі санітарно- карантинні підрозділи	Опитування без безпосереднього контакту	Медична (хірургічна) маска Підтримувати відстань не менше 1 м Опитування повинні проводитися на відкритому повітрі
		Опитування контактних осіб без будь-яких респіраторних проявів, які перебували в контакті з пацієнтами з коронавірусною хворобою (COVID-19)	Медична (хірургічна) маска Підтримувати відстань не менше 1 м Опитування слід проводити на відкритому повітрі Якщо необхідно провести візит в побутові приміщення, використовуйте пірометр, щоб підтвердити, що людина не має лихоманки, носіть медичну (хірургічну) маску, підтримуйте відстань не менше 1 м і не торкайтеся нічого в побутовому приміщенні

¹ при проведенні даних процедур та медичних маніпуляцій комплект ЗІЗ (халат захисний від інфекційних агентів та/або шапочка медична захисна від інфекційних агентів та/або бахіли захисні від інфекційних агентів) можна замінити на костюм захисний від інфекційних агентів, враховуючи високі ризики потрапляння органічних речовин на незахищені ділянки шкіри та/або одяг.

²крім використання відповідних ЗІЗ, завжди слід проводити обробку рук, дотримуватися респіраторної гігієни і етикету кашлю. Необхідно викидати ЗІЗ у відповідний контейнер після використання, а гігієна рук повинна проводитися до надягання і після зняття ЗІЗ.

³кількість доглядальників повинна бути обмежена. Якщо особи, які надають додатковий догляд, повинні увійти в кімнату пацієнта з коронавірусною хворобою (COVID-19), вони повинні бути проінструктовані щодо правил одягання і знімання ЗІЗ та гігієни рук; догляд має проводитися під наглядом медичного працівника; ⁴ця категорія включає в себе використання дистанційних термометрів, тепловізорних камер, і обмежене спостереження, при збереженні відстані не менше 1 м.

носіння маски протипоказане: особам з проявами дихальної недостатності будь-якого походження;
 особам з психічними розладами або недієздатним особам, які не можуть користуватися маскою без сторонньої допомоги; особам без свідомості; дітям віком до двох років.
 всі члени епідеміологічної бригади повинні бути навчені належному виконанню гігієни рук та одяганню і зніманню ЗІЗ, з метою мінімізації ризиків самозараження.

Специфікація ЗІЗ

Засіб індивідуального захисту	Відповідність національним стандартам
Костюм захисний від інфекційних агентів	ДСТУ EN 14126:2008 Одяг захисний. Захист від інфекційних агентів. Вимоги до експлуатаційних характеристик і методи випробування: не нижче 4 класу відповідно до класифікації опору до проникнення зараженими рідинами під гідростатичним тиском; не нижче 4 класу відповідно до класифікації опору до проникнення інфекційних агентів під час механічного контактування з матеріалами, що містять заражені рідини; не нижче 2 класу відповідно до класифікації опору до проникнення заражених рідких аерозолів; не нижче 2 класу відповідно до класифікації опору до проникнення заражених твердих часток.
Халат захисний від інфекційних агентів	ДСТУ EN 14126:2008 Одяг захисний. Захист від інфекційних агентів. Вимоги до експлуатаційних характеристик і методи випробування
Бахіли захисні від інфекційних агентів	ДСТУ EN 14126:2008 Одяг захисний. Захист від інфекційних агентів. Вимоги до експлуатаційних характеристик і методи випробування АБО ДСТУ EN 13795:2018 Хірургічний одяг та білизна, застосовувані як медичні вироби для пацієнтів, хірургічного персоналу та обладнання. Загальні вимоги до виробників, процесу оброблення та виробів. Методи випробування, вимоги до характеристик та рівнів якості
Шапочка медична захисна від інфекційних агентів	ДСТУ EN 14126:2008 Одяг захисний. Захист від інфекційних агентів. Вимоги до експлуатаційних характеристик і методи випробування АБО ДСТУ EN 13795:2018 Хірургічний одяг та білизна, застосовувані як медичні вироби для пацієнтів, хірургічного персоналу та обладнання. Загальні вимоги до виробників, процесу оброблення та виробів. Методи випробування, вимоги до характеристик та рівнів якості

Респіратор	ДСТУ EN 149:2017 «Засоби індивідуального захисту органів дихання. Фільтрувальні півмаски для захисту від аерозолів. Вимоги, випробування, маркування»
Медична (хірургічна) маска	ДСТУ EN 14683:2014 Маски хірургічні. Вимоги та методи випробування
Захисні окуляри	ДСТУ EN 166:2017 Засоби індивідуального захисту очей. Технічні умови
Захисний щиток	ДСТУ EN 166:2017 Засоби індивідуального захисту очей. Технічні умови
Медичні рукавички	<p>ДСТУ EN 455-1:2014 Захисні засоби. Рукавички медичні одноразового використання. Частина 1. Вимоги та методи випробування щодо відсутності отворів ТА</p> <p>ДСТУ EN 455-2:2015 Медичні рукавички для одноразового застосування. Частина 2. Вимоги та випробування фізичних властивостей ТА</p> <p>ДСТУ EN 455-3:2019 Захисні засоби. Рукавички медичні одноразового використання. Частина 3. Вимоги та методи випробування щодо біологічного оцінювання АБО ДСТУ EN 455-4:2014 Захисні засоби. Рукавички медичні одноразового використання. Частина 4. Вимоги та методи випробування для визначення строку придатності</p>
Рукавички захисні	ДСТУ EN 374-2:2018 Рукавички захисні від небезпечних хімічних речовин та мікроорганізмів. Частина 2. Визначення стійкості до проникнення

РОЗРАХУНОК необхідної кількості (запасу) ЗІЗ для забезпечення медичних працівників в період спалаху коронавірусної хвороби (COVID-19)

1. Відповідальними за організацію проведення розрахунку необхідної кількості (запасу) ЗІЗ для забезпечення медичних працівників в період спалаху коронавірусної хвороби (COVID-19) у закладах охорони здоров'я (ЗОЗ), у тому числі центрах екстреної медичної допомоги та медицини катастроф (центри ЕМД), територіальних закладах громадського здоров'я (ТЗГЗ) та спеціальних санітарно-карантинних підрозділів (СКП) є їх керівники.

2. Керівники ЗОЗ, центрів ЕМД, ТЗГЗ і СКП забезпечують наявність ЗІЗ і проведення навчання працівників щодо їх використання відповідно до Мінімальних вимог безпеки і охорони здоров'я при використанні працівниками засобів індивідуального захисту на робочому місці, затверджених наказом Міністерства соціальної політики України від 29 листопада 2018 року № 1804, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 27 грудня 2018 року за № 1494/32946.

3. Надання медичної допомоги і проведення догляду за пацієнтом з підозрою / підтвердженням COVID-19 проводиться визначеними керівником ЗОЗ, центрів ЕМД, ТЗГЗ або СКП бригадами / працівниками.

4. З метою визначення необхідної кількості ЗІЗ для бригади ВІК та інженер з охорони праці ЗОЗ повинні враховувати:

- 1) персональний склад бригади;
- 2) завдання, що покладені на кожного члена бригади;
- 3) можливий ступінь взаємодії кожного члена бригади з пацієнтом;
- 4) тривалість робочої зміни;
- 5) кількість перерв в робочій зміні;
- 6) розташування кімнати / палати для ізоляції пацієнта;
- 7) практику поводження з відходами та розташування місця для їх збирання;
- 8) місцезнаходження лабораторного підрозділу ЗОЗ та потенційну кількість необхідних лабораторних обстежень і досліджень;
- 9) стандарти операційних процедур з проведення медичних маніпуляцій;
- 10) наявність медичного обладнання та оснащення приміщень (наприклад, в залежності від того яке обладнання використовується можуть виникати додаткові ризики інфікування);
- 11) рівень підготовки працівників;
- 12) розподіл потоків пацієнтів в ЗОЗ;

13) місцезнаходження діагностичного підрозділу (наприклад, рентгенологічного відділення).

5. З метою визначення необхідної кількості ЗІЗ для працівників амбулаторнополіклінічних закладів (центрів первинної медико-санітарної допомоги і консультативнодіагностичних центрів) і приймальних відділень (відділень екстреної (невідкладної) медичної допомоги) інженер з охорони праці ЗОЗ (за наявності) і ВІК повинні врахувати:

- 1) потенційний стан тяжкості пацієнтів;
- 2) персональний склад бригади;
- 3) завдання, що покладені на кожного члена бригади;
- 4) можливий ступінь взаємодії кожного члена бригади з пацієнтом;
- 5) тривалість робочої зміни;
- 6) кількість перерв в робочій зміні;
- 7) розташування кімнат прийому пацієнтів;
- 8) інтенсивність надання медичної допомоги;
- 9) наявність фізичних методів захисту персоналу (наприклад, прозорих пластикових перегородок в реєстратурі);
- 10) практику поводження з відходами та розташування місця для їх збирання;
- 11) місцезнаходження лабораторного підрозділу ЗОЗ та потенційну кількість необхідних лабораторних обстежень і досліджень;
- 12) стандарти операційних процедур з проведення медичних маніпуляцій; наявність медичного обладнання та оснащення приміщень (наприклад, в залежності від того яке обладнання використовується можуть виникати додаткові ризики інфікування);
- 13) рівень підготовки медичних працівників;
- 14) розподіл потоків пацієнтів в ЗОЗ;
- 15) місцезнаходження діагностичного підрозділу (наприклад, рентгенологічного відділення, клінічної лабораторії);
- 16) можливу тривалість перебування пацієнтів в ЗОЗ.

6. З метою визначення необхідної кількості ЗІЗ для працівників центрів ЕМД, які будуть надавати екстрену медичну допомогу і транспортувати пацієнтів, інженер з охорони праці (за наявності) та ВІК повинні врахувати:

- 1) персональний склад бригади;
- 2) завдання, що покладені на кожного члена бригади;
- 3) можливий ступінь взаємодії кожного члена бригади з пацієнтом;

- 4) середнє навантаження на бригаду (кількість виїздів);
- 5) тривалість транспортування пацієнтів;
- 6) практику поводження з відходами;
- 7) стандарти операційних процедур з проведення медичних маніпуляцій;
- 8) наявність медичного обладнання та оснащення автомобіля екстреної медичної допомоги (наприклад, в залежності від того яке обладнання використовується можуть виникати додаткові ризики інфікування);
- 9) рівень підготовки медичних працівників;
- 10) необхідність проведення заключної дезінфекції.

7. З метою визначення необхідної кількості ЗІЗ для ТЗГЗ і СКП для працівників, які будуть працювати у вогнищі або проводити медичний (санітарний) огляд, інженер з охорони праці (за наявності) та ВІК повинні врахувати:

- 1) персональний склад бригади;
- 2) завдання, що покладені на кожного члена бригади;
- 3) можливий ступінь взаємодії кожного члена бригади з пацієнтом, в тому числі наявність фізичних бар'єрів;
- 4) тривалість робочої зміни; кількість перерв в робочій зміні;
- 5) розташування кімнати / палати для ізоляції осіб з підозрою на коронавірусну хворобу (COVID-19);
- 6) інтенсивність потоку осіб (кількість) за одиницю часу;
- 7) практику поводження з відходами та розташування місця для їх збирання;
- 8) стандарти операційних процедур з проведення маніпуляцій (наприклад, опитування, огляду, вимірювання температури тіла, проведення експрес-тестування); 9) рівень підготовки працівників;
- 10) розподіл потоків осіб, в тому числі необхідність медичного сортування.

8. Багаторазові ЗІЗ дозволено використовувати за умови дотримання вимог до очищення, дезінфекції та стерилізації, а саме:

- 1) наявність відповідного приміщення з розподілом зон та дотриманням поточності (рух контамінованого (забрудненого) ЗІЗ від брудної зони до чистої);
- 2) можливості проведення очищення, дезінфекції та обробки ЗІЗ валідованим методом відповідно до інструкції виробника;
- 3) наявність затверджених керівником ЗОЗ, центрів ЕМД, ТЗГЗ або СКП стандартів операційних процедур з проведення очищення, дезінфекції та стерилізації.

9. Оскільки необхідність в наступному використанні запасів ЗІЗ, в разі їх невикористання, може не виникнути протягом терміну придатності, запаси ЗІЗ слід оновлювати (наприклад, використовувати ЗІЗ із терміном придатності менше одного року, а замість них закуповувати ЗІЗ із терміном придатності не менше 75% від загального терміну зберігання).

Розрахунок необхідної кількості (запасу) ЗІЗ

1. Розрахунок необхідної кількості (запасу) ЗІЗ затверджується керівником ЗОЗ.
2. Розрахунок може різнитися в залежності від факторів, які наведені вище.
3. Приклади розрахунку потреби в ЗІЗ (розрахунок орієнтовної потреби на добу), без врахування факторів, які наведені вище:

1) терапевтичне або інфекційне відділення (бригада працює в зоні перебування пацієнтів протягом всієї робочої зміни):

Члени бригади	Одноразові ЗІЗ ¹							Багаторазові ЗІЗ	
	Халат захисний від інфекційних агентів	Медичні рукавички із довгими манжетами металювані і нітрилові	Медичні рукавички металювані і нітрилові	Бахіли захисні від інфекційних агентів	Фартух захисний від інфекційних агентів	Шапочка медична захисна від інфекційних агентів ²	Медична (хірургічна) маска	Захисні окуляри або щиток	Рукавички захисні
		нітрилові							
Сестри медичні	30	72	4	0	1	5	72	6	0
Лікарі	20	24	2	0	0	1	36	4	0
Члени ВІК	2	2	2	0	0	0	4	2	0
Молодші медичні сестри (санітаркиприбиральниці) або дезінфектори	4	8	0	5	2	4	4	2	2
Лаборанти (медицина)	4	4	4	0	2	2	5	2	0
Всього	60	110	12	5	5	12	121	16	2

¹кількість необхідних ЗІЗ на робочу зміну може змінюватися залежно від багатьох факторів, включно із тяжкістю стану пацієнта, тривалістю робочої зміни, перерв і т.д. Розрахунок в таблиці проводиться на бригади, які працюють 4 години (наприклад, перша бригада працює 4 години, її змінює друга бригада, яка також працює 4 години; далі працює перша бригада 4 години і т.д.);

²шапочку медичну захисну від інфекційних агентів одноразову слід одягати в разі наявності ризиків потрапляння біологічних рідин (в першу чергу виділень з верхніх дихальних шляхів) на шкіру голови та волосся (наприклад, при догляді за хворим із вираженим кашлем).

2) відділення реанімації та інтенсивної терапії (бригада працює в зоні перебування пацієнтів протягом всієї робочої зміни):

Член бригади	Одноразові ЗІЗ ¹									Багаторазові ЗІЗ
	Халат захисний від інфекційних агентів	Медичні рукавички із довгими манжетами і нетальковані нітрилові	Медичні рукавички нетальковані нітрилові	Бахіли захисні від інфекційних агентів	Фартух захисний від інфекційних агентів	Респіратор класу захисту FFP2	Шапочка медична захисна від інфекційних агентів ²	Медична (хірургічна) маска	Захисні окуляри або щиток	Рукавички захисні
Сестри медичні	36	90	4	0	4	36	5	8	12	0
Лікарі	12	60	2	0	2	12	2	5	4	0
Члени ВІК	2	2	2	0	0	0	0	4	2	0
Молодші медичні сестри (санітаркиприбиральниці) або дезінфектори	16	20	0	6	4	4	4	5	8	4
Лаборанти (медицина)	4	4	4	0	2	0	2	5	4	0
Всього	70	176	12	6	12	52	13	27	9	4

¹кількість необхідних ЗІЗ на робочу зміну може змінюватися залежно від багатьох факторів, включно із тяжкістю стану пацієнта, тривалістю робочої зміни, перерв і т.д. Розрахунок в таблиці проводиться на бригади, які працюють 3 години (наприклад, перша бригада працює 3 години, її змінює друга бригада, яка також працює 3 години; далі працює перша бригада 3 години і т.д.;

²шапочку медичну захисну від інфекційних агентів одноразову слід одягати в разі наявності ризиків потрапляння біологічних рідин (в першу чергу виділень з верхніх дихальних шляхів) на шкіру голови та волосся (наприклад, при догляді за хворим із вираженим кашлем).

3) приймальне відділення екстреної (невідкладної) медичної допомоги (з розрахунку на прийом 50 пацієнтів за добу):

Член бригади	Одноразові ЗІЗ ¹	Багаторазові ЗІЗ
--------------	-----------------------------	------------------

	Халат захисний від інфекційних агентів	Медичні рукавички із довгим манжетами металювані нітрилові	Медичні рукавички металювані нітрилові	Бахіли захисні від інфекційних агентів	Фартух захисний від інфекційних агентів	Респіратор класу захисту FFP2	Шапочка медична захисна від інфекційних агентів ²	Медична (хірургічна) маска	Захисні окуляри або щиток	Рукавички захисні
Сестри медичні	50	50	4	0	6	6	6	50	12	0
Лікарі	50	50	2	0	2	6	6	50	8	0
Члени ВІК	2	2	2	0	0	0	0	4	2	0
Молодші медичні сестри (санітарки прибиральниці) або дезінфектори	20	4	0	6	6	0	0	48	8	4
Сестри медичні або молодші медичні сестри або реєстратори медичні	0	0	0	0	0	0	0	24	0	
Лаборанти (медичина)	4	4	4	0	2	0	2	12	2	
Всього	126	110	12	6	16	12	14	188	32	4

¹кількість необхідних ЗІЗ на робочу зміну може змінюватися залежно від багатьох факторів, включно із тяжкістю стану пацієнта, тривалістю робочої зміни, перерв і т.д. Розрахунок в таблиці проводиться на бригади, які працюють 3 години (наприклад, перша бригада працює 3 години, її змінює друга бригада, яка також працює 3 години; далі працює перша бригада 3 години і т.д.);

²шапочку медичну захисну від інфекційних агентів одноразову слід одягати в разі наявності ризиків потрапляння біологічних рідин (в першу чергу виділень з верхніх дихальних шляхів) на шкіру голови та волосся (наприклад, при наданні медичної допомоги пацієнту із вираженим кашлем).

4) заклад охорони здоров'я (приймальне відділення або відділення екстреної (невідкладної) медичної допомоги, інфекційне або терапевтичне відділення та відділення анестезіології, реанімації та інтенсивної терапії):

Член бригади	Одноразові ЗІЗ ¹	Багаторазові ЗІЗ
--------------	-----------------------------	------------------

	Халат захисний від інфекційних агентів	Медичні рукавички із довгими манжетами і нетальковані нітрилові	Медичні рукавички нетальковані і нітрилові	Бахіли захисні від інфекційних агентів	Фартух захисний від інфекційних агентів	Респіратор класу захисту FFP2	Шапочка медична захисна від інфекційних агентів ²	Медична (хірургічна) маска	Захисні окуляри або щиток	Рукавички захисні
Сестри медичні	116	212	12	0	11	42	16	130	30	0
Лікарі	82	134	6	0	4	18	9	91	16	0
Члени ВІК	6	8	6	0	0	0	0	12	6	0
Молодші медичні сестри (санітаркиприбиральниці) або дезінфектори	40	32	0	17	12	4	8	57	18	10
Сестри медичні або молодші медичні сестри або реєстратори медичні	0	0	0	0	0	0	0	24	0	
Лаборанти (медицина)	12	12	12	0	6	0	6	22	8	
Всього	256	398	36	17	33	64	39	336	78	10

¹кількість необхідних ЗІЗ на робочу зміну може змінюватися залежно від багатьох факторів, включно із тяжкістю стану пацієнта, тривалістю робочої зміни, перерв і т.д.

²шапочку медичну захисну від інфекційних агентів одноразову слід одягати в разі наявності ризиків потрапляння біологічних рідин (в першу чергу виділень з верхніх дихальних шляхів) на шкіру голови та волосся (наприклад, при наданні медичної допомоги пацієнту із вираженим кашлем).

5) амбулаторно-поліклінічні заклади (п'ять кімнат прийому пацієнтів):

Член бригади	Одноразові ЗІЗ ¹							Багаторазові ЗІЗ	
	Халат захисний від інфекційних агентів	Медичні рукавички із довгими манжетами нетальковані і нітрилові	Медичні рукавички нетальковані і нітрилові	Бахіли захисні від інфекційних агентів	Фартух захисний від інфекційних агентів	Шапочка медична захисна від інфекційних агентів ²	Медична (хірургічна) маска	Захисні окуляри або щиток	Рукавички захисні
Сестри медичні	40	40	0	0	0	0	40	2	0

Лікарі	50 ³	200	0	0	0	10	200	10	0
Члени ВІК ⁴	2	2	2	0	0	0	4	2	0
Молодші медичні сестри (санітаркиприбиральниці) або дезінфектори	2	0	0	2	2	0	4	2	2
Сестри медичні або молодші медичні сестри або реєстратори медичні	0	0	0	0	0	0	10	0	0
Лаборант (медицина)	4	8	8	0	4	4	10	4	0
Всього	98	250	10	2	6	14	268	22	2

¹кількість необхідних ЗІЗ на робочу зміну може змінюватися залежно від багатьох факторів, включно із тяжкістю стану пацієнта, тривалістю робочої зміни, кількості прийнятих пацієнтів, перерв і т.д. Розрахунок в таблиці проводиться на бригади, які працюють 8 годин (кожен лікар веде прийом близько 20 пацієнтів). Кількість осіб в кімнаті, в якій проводиться огляд пацієнта і надається медична допомога, має бути максимально обмеженою, тобто лікар, за можливості, має проводити огляд самостійно і за потреби долучати сестру медичну;

²шапочку медичну захисну від інфекційних агентів одноразову слід одягати в разі наявності ризиків потрапляння біологічних рідин (в першу чергу виділень з верхніх дихальних шляхів) на шкіру голови та волосся (наприклад, при проведенні огляду пацієнта із вираженим кашлем).;

³халат захисний від інфекційних агентів лікарю рекомендовано змінювати в разі, якщо на нього потрапили біологічні рідини пацієнта (наприклад, мокротиння); ⁴особа, яка спостерігає за правильністю одягання, носіння та зняття ЗІЗ.

б) лікарська бригада екстреної медичної допомоги (з розрахунку на обслуговування 10 викликів):

Член бригади	Одноразові ЗІЗ ¹				Багаторазові ЗІЗ
	Халат захисний від інфекційних агентів	Медичні рукавички із довгими манжетами нетальковані нітрилові	Медична (хірургічна) маска	Респіратор класу захисту FFP2	Захисні окуляри або щиток
Сестри медичні, фельдшери або парамедики	20	30	20	2	4
Лікарі	10	20	10	1	2

Водій або екстрений медичний технік	0	0	10	0	0
Всього	30	50	40	3	6

¹кількість необхідних ЗІЗ на робочу зміну може змінюватися залежно від багатьох факторів, включно із тяжкістю стану пацієнта, тривалістю робочої зміни, перерв і т.д.

7) фельдшерська бригада ЕМД (з розрахунку на обслуговування 10 викликів):

Член бригади	Одноразові ЗІЗ ¹				Багаторазові ЗІЗ
	Халат захисний від інфекційних агентів	Медичні рукавички із довгими манжетами нетальковані нітрилові	Медична (хірургічна) маска	Респіратор класу захисту FFP2	Захисні окуляри або щиток
Сестри медичні, фельдшери або парамедики	20	30	20	2	4
Водій або екстрений медичний технік	10	10	10	0	2
Всього	30	40	30	2	6

¹кількість необхідних ЗІЗ на зміну може змінюватися залежно від багатьох факторів, включно із тяжкістю стану пацієнта, тривалістю зміни, перерв і т.д.

8) санітарно-карантинний підрозділ аеропорту (з розрахунку на прийом одного літака з 200 пасажирами):

Член бригади	Одноразові ЗІЗ ¹					Багаторазові ЗІЗ	
	Халат захисний від інфекційних агентів	Медичні рукавички із довгими манжетами нетальковані нітрилові	Бахіли захисні від інфекційних агентів	Фартух захисний від інфекційних агентів	Медична (хірургічна) маска	Захисні окуляри або щиток	Рукавички захисні
Сестри медичні або молодші медичні сестри або реєстратори медичні	0	0	0	0	2	0	0

Лікарі-епідеміологи та/або помічник(и) лікаря-епідеміолога	0	2	0	0	2	0	0
Сестри медичні ізоляційної кімнати	2	2	0	0	2	2	0
Сестри медичні	43	200	0	102	2	2	0
Дезінфектори	3	0	3	3	3	3	1
Молодші медичні сестри (санітаркиприбиральниці) зони скринінгу	1	1	1	1	1	0	0
Всього	10	207	4	14	12	7	1

¹кількість необхідних ЗІЗ на робочу зміну може змінюватися залежно від багатьох факторів, включно із кількістю прибулих осіб, тривалості робочої зміни, кількості потоків прибулих осіб і т.д.;

²поверх халату захисного від інфекційних агентів рекомендовано надягати одноразовий медичний фартух з метою недопущення його забруднення біологічними рідинами; халат захисний від інфекційних агентів слід змінювати у випадках, коли він видимо забруднився.

ЗАХОДИ з профілактики інфекцій та інфекційного контролю

1. Заходи з профілактики інфекцій та інфекційного контролю виконуються усіма працівниками ЗОЗ, а моніторинг за їх виконанням проводиться ВІК.

2. Запобігання або обмеження передавання SARS-CoV-2 в ЗОЗ включає:

- 1) раннє виявлення та контроль за джерелом інфекції;
- 2) виконання стандартних заходів захисту щодо усіх пацієнтів;
- 3) впровадження заходів, що направлені на запобігання інфікування (крапельні та контактні, а також, у разі необхідності, повітряні), щодо пацієнтів з підозрою / підтвердженим COVID-19;
- 4) проведення навчання, підготовки і перевірки знань працівників ЗОЗ;
- 5) проведення моніторингу, аудиту та зворотного зв'язку із зацікавленими сторонами.

3. Організація впровадження профілактики інфекцій та інфекційного контролю проводиться відповідно до наказу Міністерства охорони здоров'я України від 03 серпня 2021 року № 1614 «Про організацію профілактики інфекцій та інфекційного контролю в закладах охорони здоров'я та установах/ закладах надання соціальних послуг / соціального захисту населення», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11 жовтня 2021 року за № 1318/36940, і Заходів та Засобів щодо попередження інфікування при проведенні догляду за пацієнтами, затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України від 03 серпня 2020 року № 1777, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 10 листопада 2020 року за № 1110/35393.

ОЧИЩЕННЯ ТА ДЕЗІНФЕКЦІЯ поверхонь в закладах охорони здоров'я при надання медичної допомоги хворим на коронавірусну хворобу (COVID-19) Інфікування SARS-CoV-2 відбувається контактним та крапельним шляхами, поширення вірусу повітряним шляхом можливе при виконанні аерозоль-генеруючих процедур. При реалізації контактного шляху факторами передачі виступають контаміновані поверхні навколишнього середовища. Дані рекомендації направлені на зменшення ролі фомітів в передачі SARS-CoV-2 в закладах охорони здоров'я (далі - ЗОЗ). Їх слід враховувати при розробці та впровадженні стандартних операційних процедур (далі - СОП) щодо очищення та дезінфекції поверхонь в ЗОЗ в умовах надання медичної допомоги хворим на коронавірусну хворобу COVID-19 (далі - COVID-19).

Основні принципи очищення поверхонь

Очищення поверхонь має передувати будь-якому процесу дезінфекції. Воно допомагає видалити мікроорганізми або значно зменшити їх кількість на забрудненій поверхні. Очищення здійснюється водою з милом або нейтральними миючими засобами шляхом механічної дії (чищення чи тертя). Таким чином видаляється та/або зменшується кількість бруду, сміття та органічних речовин, таких як біологічні рідини, але не знищуються мікроорганізми.

Очищення поверхонь слід здійснювати послідовно від найменш забруднених (найчистіших) до найбільш забруднених (найбрудніших) областей та від вищих рівнів до нижчих. Підлогу необхідно очищати в останню чергу. На початку кожного прибирання необхідно використовувати чисті ганчірки та серветки та слідкувати, щоб під час очищення ганчірка/серветка не висихала та постійно була насичена розчином. У палатах, де перебувають пацієнти з COVID-19, необхідно використовувати нову ганчірку для очищення кожного окремого ліжка. Після використання ганчірки мають бути ретельно продезінфіковані, бажано використовувати нові якомога частіше.

Обладнання (відра, швабри тощо), яке використовується для приміщень, де безпосередньо перебувають пацієнти з COVID-19 (палати, "брудні зони"), повинно мати яскраве маркування і розташовуватись окремо від обладнання для прибирання інших приміщень. Мийні розчини швидко забруднюються і тривале використання одного і того ж розчину може переносити мікроорганізми на кожен наступну поверхню. Тому слід замінювати мийний розчин якомога частіше, бажано після кожної зони перебування хворих (після кожної палати, а при необхідності кілька разів під час прибирання однієї палати). Рекомендовано готувати свіжі розчини щодня або перед кожним прибиранням. Відра після використання слід помити з миючим засобом, прополоскати, висушити та зберігати перевернутими догори для повного стікання залишків вологи.

Принципи дезінфекції поверхонь

Залишки органічних речовин можуть перешкоджати контакту дезінфікуючого засобу з поверхнею, інактивувати дезінфектанти або перешкоджати взаємодії декількох активних речовин засобу. Тому очищення завжди має передувати процесу дезінфекції.

Розчини для дезінфекції необхідно готувати та використовувати, дотримуючись концентрації та часу експозиції відповідно до рекомендацій виробника. Занадто високі

концентрації збільшують токсичний вплив на осіб, які контактують з розчином, та можуть пошкодити поверхні. Необхідно застосовувати достатню кількість дезінфекційного розчину, аби поверхні залишалися вологими на час експозиції, і дезінфекційний засіб міг знищити збудника.

При виборі дезінфекційного засобу для використання в закладі охорони здоров'я необхідно враховувати:

цільові мікроорганізми; сумісність дезінфікуючих засобів та поверхонь, які підлягають обробці; токсичність; простоту використання; стабільність продукту; умови використання дезінфекційного засобу в закритих приміщеннях.

Вибір дезінфекційного засобу

При виборі дезінфекційного засобу для використання в закладі охорони здоров'я, слід враховувати його здатність впливати на вірус SARS-CoV-2, а також інші патогенні мікроорганізми, пов'язані з наданням медичної допомоги, включаючи *Staphylococcus aureus*, *Salmonella*, *Pseudomonas aeruginosa*, *Acinetobacter baumannii*, віруси гепатиту А і В. Необхідно приймати до уваги такі стійкі в навколишньому середовищі організми, як *Clostridioides difficile* та *Candida auris*, які також є стійкими до деяких категорій дезінфікуючих засобів.

Після очищення для досягнення зменшення навантаження вірусу SARS-CoV-2 на поверхні можуть бути застосовані наступні засоби для дезінфекції, які також є ефективними проти інших збудників, які мають вагоме значення в умовах закладів охорони здоров'я:

етанол 70 - 90 %; засоби на основі хлору (наприклад, гіпохлорит - 0,1 % (1000 ‰) для загальної дезінфекції внутрішнього середовища закладу або 0,5 % (5000 ‰) при забрудненні великою кількістю біологічної рідини, гіпохлоритна кислота (HOCL) - 0,02-0,05%); перекис водню > 0,5 %.

Для даних дезінфікуючих засобів рекомендовано дотримуватись часу експозиції не менше однієї хвилини або відповідно до рекомендацій виробника. Інші дезінфікуючі засоби можуть застосовуватись, якщо виробник зазначає їх ефективність для цільової групи мікроорганізмів (у випадку із збудником COVID-19 - ліпофільних вірусів).

Застосування хлорвмісних дезінфекційних засобів

В Україні представлено багато дезінфекційних засобів, у яких в якості активної діючої речовини виступають різні сполуки хлору.

У розчинах гіпохлориту натрію активною діючою речовиною виступає недисоційована гіпохлорна кислота (HOCl), яка проявляє широкий спектр антимікробної активності. У різних концентраціях вона є ефективною проти поширених збудників. Наприклад, гіпохлорит ефективний проти ротавірусу в концентрації 0,05 %, але для більш стійких збудників, таких як *S. auris* чи *S. difficile*, необхідно використовувати більш високі концентрації.

В умовах надання медичної допомоги пацієнтам з COVID-19 рекомендована концентрація розчину гіпохлориту натрію становить 0,1 %, її достатньо для інактивації більшості інших патогенних мікроорганізмів, які можуть бути присутні в закладі охорони здоров'я. Але у випадку, коли необхідно продезінфікувати поверхню, забруднену великою кількістю біологічної рідини (понад 10 мл), рекомендовано використовувати концентрацію

0,5 %. Слід пам'ятати, що гіпохлорит швидко інактивується в присутності органічних речовин, тому незалежно від концентрації розчину необхідно попередньо проводити очищення поверхні. Високі концентрації хлору можуть призвести до корозії металу та подразнення шкіри або слизових оболонок. Також пари хлору є токсичними для людей та становлять особливу небезпеку для осіб із захворюваннями дихальної системи.

Розчини хлорвмісних дезінфекційних засобів слід зберігати в непрозорих ємностях у добре провітрюваному, закритому приміщенні, що не піддається впливу прямих сонячних променів. Кожного дня слід готувати свіжий розчин.

Безконтактні методи дезінфекції

Проводити заходи дезінфекції всередині приміщень шляхом розпилювання дезінфікуючих засобів або фумігації з метою знищення вірусу SARS-CoV-2 не рекомендовано. Ці методи можуть бути неефективними за межами прямих зон обприскування, при забрудненні поверхонь органічними речовинами пропускати ділянки, які екрановані предметами чи накріті тканинами або мають складну конструкцію. Також такі підходи до проведення дезінфекційних заходів можуть створювати додаткові ризики ураження шкіри, слизових очей та дихальних шляхів осіб, які її здійснюють. Дезінфекцію рекомендовано проводити шляхом протирання, використовуючи ганчірку або серветку, змочену розчином.

Відкриті ультрафіолетові випромінювачі (далі - УФ-опромінювачі) можуть використовуватися для дезінфекції повітря в закритих приміщеннях та поверхонь після використання дезінфекційних засобів за умов відсутності людей.

Екрановані УФ-опромінювачі можуть використовуватися в закритих приміщеннях в присутності людей для боротьби з інфекціями, що передаються повітряним шляхом (туберкульоз, кір та захворювання, викликані VZV). Дані щодо ефективності проти збудників, які передаються крапельним шляхом, є суперечливими. Екрановані УФопромінювачі можуть використовуватися при неадекватній роботі вентиляції, наприклад, в приміщеннях, де проводяться аерозольгенеруючі процедури.

На ефективність УФ-опромінення можуть впливати різні фактори: тип мікроорганізму, відстань від УФ-опромінювача, доза опромінення, довжина хвилі, час опромінення, розміщення лампи, тривалість використання (експлуатації) лампи і опромінювача, параметри пристрою, розмір та форма приміщення, характер поверхонь та їх відбиваючі властивості.

Описані вище методи безконтактної дезінфекції можуть доповнювати стандартні методи (очищення та дезінфекція вручну), але в жодному випадку їх не замінюють.

Організація очищення та дезінфекції

Очищення та дезінфекція поверхонь в лікувальних закладах має відбуватись відповідно до детальних стандартів операційних процедур (протоколів, алгоритмів), з чітким визначенням обов'язків персоналу, типу приміщення, типу поверхонь та частоти очищення. Слід заздалегідь спланувати кількість персоналу, який буде здійснювати прибирання для оптимізації процесу. Працівники закладу мають бути проінформовані про графік проведення дезінфекції поверхонь в приміщеннях, щоб усвідомлювати ризики при контакті з поверхнями і обладнанням та уникнути забруднення рук під час виконання обов'язків. Особливу увагу слід приділяти очищенню поверхонь, до яких часто торкаються, таких як дверні ручки, вимикачі світла, столи тощо.

Таблиця 1. Рекомендована частота очищення поверхонь всередині приміщень в закладах охорони здоров'я відповідно до зон перебування пацієнтів із підозрою або підтвердженим захворюванням на COVID-19

Тип приміщення	Частота ¹	Додаткові рекомендації
Зона скринінгу або сортування	Не менше двох разів на день	Необхідно приділяти увагу поверхням, до яких часто торкаються, а в останню чергу - підлозі
Палати стаціонарного перебування хворих, під час перебування пацієнтів	Не менше двох разів на день, бажано тричі	Приділяти увагу поверхням, до яких часто торкаються, починаючи із тих, що для спільного використання. Надалі слід перейти до кожного ліжка, використовуючи кожний раз нову ганчірку/серветку, якщо це можливо. В останню чергу - підлога
Палати стаціонарного перебування хворих, після звільнення	Після звільнення палати	Очищення та дезінфекція мають відбуватися в такій послідовності: поверхні, до яких рідко торкаються; до яких часто торкаються; підлога. Відходи та білизна мають бути вивезені з палати, а ліжка слід ретельно продезінфікувати
Приміщення амбулаторного прийому хворих; приймальне відділення	Після кожного пацієнта, приділяючи увагу поверхням, до яких часто торкаються, та не менше одного разу на день заключне прибирання	Після кожного пацієнта: обробляти поверхні, до яких часто торкаються. Один раз на день в наступній послідовності: поверхні, до яких рідко торкаються, до яких часто торкаються, підлога; вивезення сміття; ретельне очищення та дезінфекція оглядових кушеток
Холи та коридори	Принаймні двічі на день ²	Поверхні, до яких часто торкаються, в тому числі поручні на сходах, тощо; в останню чергу підлога
Туалети та ванні кімнати пацієнтів	В одномісних палатах: не менше двох разів на день. Загального користування: не менше трьох разів на день	В наступній послідовності: поверхні, до яких часто торкаються, включаючи дверні ручки, вимикачі світла, крани, раковини; туалети; підлога. Уникайте спільного використання туалету персоналом та пацієнтами

¹ також поверхні слід очищати та дезінфікувати, коли вони помітно забруднені або забруднені біологічними рідинами,

² частота може бути один раз на день, якщо приміщення не використовуються часто.

Безпечне використання дезінфекційних засобів

При підготовці, розведенні та застосуванні дезінфекційних засобів слід виконувати рекомендації виробника щодо безпечного застосування засобу та враховувати, що не можна змішувати дезінфекційні засоби різних типів. У разі змішування можуть виділятися потенційно небезпечні гази, особливо при застосуванні гіпохлориту.

У приміщеннях, де перебувають особи з підозрою або підтвердженим захворюванням на COVID-19, відбувається скринінг, медичне сортування (тріаж) та клінічні консультації, працівники, які здійснюють очищення поверхонь, повинні носити відповідні ЗІЗ згідно з додатком 6 до Стандартів медичної допомоги "Коронавірусна хвороба (COVID-19).

Персонал, який готує та використовує дезінфекційні розчини, повинен використовувати ЗІЗ, що обумовлено їх високою концентрацією і тривалим часом впливу протягом робочого дня. Такі ЗІЗ включають: робочий одяг з довгими рукавами, закрите робоче взуття, халат захисний від інфекційних агентів або водонепроникний фартух; рукавички захисні, медична маска та захист слизових очей (рекомендовано використовувати щиток).

РЕКОМЕНДАЦІЇ з догляду за пацієнтом з COVID-19 в домашніх умовах

1. Пацієнта слід розмістити у добре провітрюваному приміщенні.
2. Слід обмежити кількість осіб, які проводять догляд за пацієнтом - призначте одну особу не з категорії ризику розвитку ускладнень. Відвідування забороняються.
3. Члени домогосподарств повинні перебувати в окремій кімнаті або, якщо це неможливо, підтримувати відстань не менше одного метра від пацієнта (наприклад, спати в окремому ліжку). Винятком може вважатися мати, що годує грудьми (враховуючи переваги грудного вигодовування та незначну роль грудного молока в передачі вірусу, мати може продовжувати годувати грудьми; водночас вона повинна носити медичну (хірургічну) маску, коли знаходиться поруч з дитиною, і ретельно дотримуватися гігієни рук перед тісним контактом з дитиною).
4. Слід обмежити рух пацієнта та мінімізувати загальний простір (переконайтесь, що загальні приміщення (наприклад, кухня, ванна кімната) добре провітрюються (наприклад, тримайте вікна відкритими).
5. Особа, яка проводить догляд, повинна носити медичну (хірургічну) маску, що покриває рот і ніс, коли знаходиться в одній кімнаті з хворим. При носінні маски до неї не слід доторкуватися. Якщо маска стане вологою або забрудниться, її потрібно негайно змінити. Слід використовувати виключно одноразові маски та проводити гігієну рук після їх зняття.
6. Слід проводити гігієну рук після будь-яких контактів із хворим або його найближчим оточенням. Практику гігієни рук, шляхом їх миття з милом і водою, слід виконувати до і після приготування їжі, перед вживанням їжі, після відвідування туалету та кожного разу, коли руки видимо забруднені. Якщо руки видимо чисті, для гігієни рук рекомендовано використовувати спиртовмісний антисептик для рук.
7. Для висушування рук після виконання практики миття з милом та водою рекомендовано використовувати одноразові паперові рушники. Якщо паперові рушники недоступні, слід забезпечити кожного члена домогосподарства індивідуальним тканинним рушником і замінювати їх, як тільки вони стають вологими.
8. Слід дотримуватися респіраторної гігієни і етикету кашлю - прикривайте рот і ніс під час кашлю або чхання за допомогою одноразових паперових серветок, тканинних серветок (перед повторним використанням слід випрати). В разі відсутності серветок, слід чхати і кашляти в згин ліктя. Після кожного акту кашлю або чхання слід провести практику гігієни рук (миття з милом і водою або обробка спиртовмісним антисептиком).
9. Необхідно відмовитися від багаторазового використання тканин та інших багаторазових матеріалів для гігієни рота або носа. Якщо це неможливо, відповідним чином очищуйте їх після використання (наприклад, періть хусточки, використовуючи звичайне мило або миючий засіб та воду).
10. Слід уникати прямого незахищеного контакту з біологічними рідинами хворого

- використовуйте одноразові медичні рукавички (бажано нітрилові) для проведення догляду за ротовою порожниною та при поводженні з фізіологічними випорожненнями і медичними відходами. До та після зняття медичних рукавичок слід провести практику гігієни рук.

11. Рукавички, тканини, маски та інші відходи, які утворилися внаслідок догляду за хворим слід розміщувати в окремому контейнері (поліетиленовому пакеті) в тому ж приміщенні, в якому знаходиться хворий, до їх утилізації.

12. Слід уникати інших видів можливого потрапляння біологічних рідин хворого або забруднених ним предметів у безпосереднє оточення здорових (наприклад, уникайте обміну зубними щітками, цигарками, спільного користування посудом і постільною білизною). Посуд після індивідуального використання необхідно мити з милом або миючим засобом та водою і використовувати повторно (викидати/утилізувати посуд не слід).

13. Необхідно щодня очищати і дезінфікувати поверхні в найближчому оточенні хворого (наприклад, приліжкові тумбочки), звичайним побутовим мийно-дезінфікуючим засобом.

14. Слід очищати і дезінфікувати поверхні ванної та туалету щонайменше один раз на день звичайним побутовим мийно-дезінфікуючим засобом.

15. Прати одяг, постільну білизну, рушники для ванни та рук хворих необхідно використовуючи звичайне мило та воду. Для машинного прання рекомендовано встановлювати температурні режими 60-90°C і використовувати звичайні пральні порошки. Після прання будь-які речі слід ретельно висушити.

Забруднену білизну дозволено збирати в загальний мішок для білизни. Заборонено струшувати брудну білизну. Необхідно уникати прямого контакту шкіри та одягу із забрудненою білизною.

16. Слід використовувати одноразові медичні рукавички та одноразовий фартух (наприклад, виготовлений з целофану) при очищенні і дезінфекції поверхонь, одягу чи білизни, що забруднені біологічними рідинами хворого. До та після зняття медичних рукавичок слід провести практику гігієни рук.

КЛІНІЧНІ СИНДРОМИ
пов'язані з COVID- 19

Патологічний стан	Характеристика
Пневмонія легкого ступеню тяжкості	Хворий на пневмонію при відсутності ознак тяжкої пневмонії. У дитини з пневмонією легкого ступеня тяжкості наявний кашель за відсутності утрудненого дихання і збереження нормальної частоти дихальних рухів (нормальна частота дихання (вдихів/хв): < 2 місяці - менше 60; 2-11 місяців - менше 50; 1-5 років - менше 40).
Пневмонія тяжкого ступеня	Для підлітків або дорослих: гарячка або підозра на респіраторну інфекцію, плюс частота дихання > 30 вдихів/хв, виражена дихальна недостатність або SpO ₂ < 90 % при спонтанному диханні в приміщенні. Дитина з кашлем або утрудненням дихання і хоча б одне з наступних: 1) центральний ціаноз або SpO ₂ < 90 %; 2) виражена дихальна недостатність (наприклад, хрипи, напруження грудної клітки);
	3) ознаки пневмонії із загальними ознаками небезпеки: відмова від грудного годування та пиття, млявість чи непритомність, судоми. Можуть бути й інші ознаки пневмонії: участь допоміжних м'язів у диханні, часте дихання (вдихів/хв): < 2 місяці 60 і більше; 2-11 місяців 50 і більше; 1-5 років 40 і більше. Діагноз - клінічний; рентгенологічне дослідження органів грудної клітки може бути корисним.

ГРДС	<p>Початок: поява нових симптомів ураження легень або посилення наявних протягом одного тижня після виявленої клінічної патології. Візуалізація органів грудної клітки (рентгенографія, КТ або ультразвукове дослідження легень): двобічна інфільтрація, що не може бути пояснена плевральним випотом, колапсом частки або цілої легені або вогнищевими ураженнями.</p> <p>Походження набряку легень: дихальна недостатність не повністю пояснюється серцевою недостатністю або перевантаженням рідиною. Потрібна об'єктивна оцінка (наприклад, ехокардіографія), щоб виключити гідростатичну причину набряку, якщо немає фактору ризику.</p> <p>Насичення киснем крові у дорослих:</p> <ul style="list-style-type: none"> • легкий ГРДС: $200 \text{ мм рт. ст.} < PaO_2/FiO_2 \leq 300 \text{ мм рт. ст.}$ (з РЕЕР або CPAP $\geq 5 \text{ см H}_2\text{O}$, або не вентильований); • помірний ГРДС: $100 \text{ мм рт. ст.} < PaO_2/FiO_2 \leq 200 \text{ мм рт. ст.}$ з РЕЕР $\geq 5 \text{ см H}_2\text{O}$, або не вентильований); • тяжкий ГРДС: $PaO_2/FiO_2 \leq 100 \text{ мм рт.ст.}$ з РЕЕР $\geq 5 \text{ см H}_2\text{O}$, або не вентильований); • якщо PaO_2 недоступний, використовується SpO_2/FiO_2, при $SpO_2/FiO_2 \geq 315$ підозрюється ГРДС (у тому числі у не вентильованих пацієнтів). <p>Насичення крові киснем у дітей (зверніть увагу OI - індекс оксигенації та OSI - індекс оксигенації за допомогою SpO_2):</p> <ul style="list-style-type: none"> • дворівнева НІВ або CPAP $\geq 5 \text{ см H}_2\text{O}$ через повну маску для обличчя: $PaO_2/FiO_2 \leq 300 \text{ мм рт. ст.}$ або $SpO_2/FiO_2 \leq 264$; • легкий ГРДС (інвазивна вентиляція): $4 \leq OI < 8$ або $5 \leq OSI < 7,5$; • помірний ГРДС (інвазивна вентиляція): $8 \leq OI < 16$ або $7,5 \leq OSI < 12,3$
------	---

- тяжкий ГРДС (інвазивна вентиляція): $OI \geq 16$ або $OSI \geq 12.3$

Сепсис	<p>Дорослі: небезпечна для життя дисфункція органів, спричинена порушенням імунної відповіді пацієнта на підозрювану або доведену інфекцію, що супроводжується поліорганною недостатністю.</p> <p>Ознаками дисфункції органів є:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) змінений психічний стан; 2) утруднене або часте дихання, низьке насичення киснем крові; 3) зниження діурезу; 4) тахікардія, слабкий пульс, холодні кінцівки або артеріальна гіпотензія; 5) зміна кольору шкіри; 6) лабораторні докази коагулопатії, тромбоцитопенії, ацидозу,
	<p>високий лактат або гіпербілірубінемія.</p> <p>Діти: підозрювана або доведена інфекція та ≥ 2 критерії SIRS, з яких має бути аномальна температура або кількість лейкоцитів.</p>
Септичний шок	<p>Дорослі: зберігається гіпотонія, незважаючи на об'ємну ресусcitaцію, потреба у вазопресорах для підтримки СерАТ ≥ 65 мм рт. ст. та рівень лактату в сироватці крові > 2 ммоль/л.</p> <p>Діти: будь-яка гіпотензія (систоличний артеріальний тиск < 5-й центиль або > 2 SD нижче норми за віком) або 2 - 3 з наступного:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) змінений психічний стан; 2) тахікардія або брадикардія (ЧСС < 90 уд/хв або > 160 уд/хв у немовлят та ЧСС < 70 уд/хв або > 150 уд/хв у дітей); 3) тривале капілярне наповнення (> 2 сек); 4) тахіпноє; 5) строкаті шкірні петехіальні або пурпурові висипання; 6) підвищений лактат; 7) олігурія; 8) гіпертермія або гіпотермія.

Оцінка SOFA коливається в межах від 0 до 24 і включає бали, пов'язані з 6 органами системами організму:

- 1) дихальна система - гіпоксемія, визначена низьким рівнем PaO_2/FiO_2 ;
- 2) система згортання - низький рівень тромбоцитів;
- 3) печінка - високий білірубін;
- 4) серцево-судинна система - гіпотензія;
- 5) центральна нервова система - низький рівень свідомості, визначений шкалою Глазго; 6) ниркова - знижений діурез або високий вміст креатиніну.

Сепсис визначається збільшенням послідовної (пов'язаної з сепсисом) оцінки неспроможності органів (SOFA) на ≥ 2 балів. Слід припустити, що якщо дані недоступні, базовий показник дорівнює нулю.

ОСОБЛИВОСТІ

надання медичної допомоги вагітним жінкам з підозрою на COVID-19

Заходи з амбулаторної медичної допомоги вагітним жінкам

При нагляді за вагітною жінкою в амбулаторних умовах лікарю загальної практики - сімейної медицини / лікарю акушеру-гінекологу або фельдшеру/акушерці необхідно дотримуватись плану ведення вагітності (графіку візитів).

Усі консультації, які не потребують тестувань та УЗД, мають проводитись дистанційно (відеоконсультації або телефонні консультації). Жінки, які мають пройти обов'язкове обстеження, що недоцільно відтермінувати, мають узгодити години прийому заздалегідь, задля уникнення контакту з іншими пацієнтками / відвідувачами пацієнток у жіночій консультації.

Вагітним жінкам із симптомами, що можуть свідчити про COVID-19, слід рекомендувати самоізоляцію, контроль температури тіла, а також невідкладно повідомити лікаря з надання ПМД та лікаря акушер-гінеколога, на обліку в якого вона знаходиться.

Якщо у вагітної з підозрою чи підтвердженою інфекцією COVID-19 відсутня пологова діяльність та відсутня акушерська патологія, а також наявний легкий перебіг захворювання, вона залишається на самоізоляції зі щоденним інформуванням про свій стан лікаря ПМД та лікаря акушер-гінеколога, які забезпечують активний дистанційний нагляд за станом здоров'я пацієнтки.

Заходи з самоізоляції вагітних з підозрою або підтвердженою інфекцією COVID-19

У разі можливості, планові візити до фахівців в антенатальному періоді відтермінуються до кінця ізоляції. В разі, якщо вагітна із підозрою / підтвердженим інфікуванням COVID-19 має проходити планові обстеження, які неможливо відтермінувати, жінка має пройти обстеження останньою.

В разі виникнення ситуації, коли медичну допомогу відтермінувати неможливо, вагітна має заздалегідь узгодити години прийому та попередити лікарів щодо візиту.

Заходи з госпіталізації жінок із підозрою / підтвердженою COVID-19

Вагітних необхідно скеровувати до спеціалізованого пологового будинку, визначеного структурним підрозділом з питань охорони здоров'я для надання допомоги вагітним з підозрою чи підтвердженою інфекцією COVID-19 у разі:

початку пологової діяльності у пацієнтки, яка знаходилася вдома на самоізоляції до моменту отримання результатів лабораторного дослідження (ПЛР);

якщо у вагітної з підозрою чи підтвердженою інфекцією COVID-19 відсутня пологова діяльність, але наявний важкий чи середньої важкості стан перебігу захворювання, наявна важка супутня екстрагенітальна/акушерська патологія у разі підтвердження у неї COVID-19; показань для госпіталізації (акушерських або пов'язаних із загостренням наявної

екстрагенітальної патології, або важкому перебігу ГРВІ/COVID-19);

При прийомі пацієнтки з підозрою / підтвердженою COVID-19 варто передбачити відсутність контакту з іншими пацієнтками. За можливості передбачити прийом вагітної одразу в боксовану палату лікувального закладу, з подальшим оглядом і оформленням медичної документації безпосередньо на місці.

Приймальне відділення такого закладу, окрім стандартного табелю оснащення, забезпечується пульсоксиметром, апаратом УЗД, кардіомонітором для діагностики стану плода, підведенням кисню та/або можливістю негайно розпочати оксигенотерапію, якщо цього потребуватиме стан пацієнтки, та засобами індивідуального захисту для персоналу.

Метод розродження має бути обраний, враховуючи акушерські показання, крім випадків, коли у жінки наявна дихальна недостатність, що потребує негайного розродження.

В пологах проводити постійний електронний моніторинг плода і сатурації. Сатурація у роділлі з підозрою / підтвердженим COVID-19 повинна бути у пологах не менше 94 %.

Рішення про скорочення тривалості 2-го періоду пологів приймаються індивідуально щодо жінки із симптомами захворювання, якщо її стан погіршується (прогресує виснаження або гіпоксія).

Із дитиною проводити дії відповідно до стандартів (дотримання умов теплового ланцюжка), поки пуповина не затиснута.

Заходи з анестезіологічного забезпечення вагітних з діагнозом або підозрою на COVID-19

Застосовуються звичайні протипокази до нейроаксіальної аналгезії/анестезії.

Епідуральну аналгезію використовувати при пологах у роділь із підозрою або підтвердженою COVID-19 для мінімізації потреби в загальній анестезії при терміновому розродженні, а також аерозолеутворення, що є неминучим при інтубації, ШВЛ та екстубації пацієнтки.

При кесаревому розтині методом вибору є спінальна або епідуральна анестезія.

Уникайте загальної анестезії, крім стандартних показань до її проведення (1 категорія ургентності), а також при невдалій регіональній анестезії чи наявності інших протипоказів до її проведення.

Рекомендації щодо лікування у вагітних, роділь із підозрою / підтвердженою COVID-19

Симптоматичне лікування вірусної / вірусно-бактеріальної пневмонії та її ускладнень (сепсис та гострий респіраторний дистрес-синдром (ГРДС)) проводиться згідно існуючих стандартів.

У разі виникнення гіпотонії у COVID-19-інфікованої пацієнтки на тлі інфекційнотоксичного (септичного) шоку, варто уникати масивної інфузії, що може викликати гіперволемію та різке збільшення ОЦК з подальшим розвитком набряку легень, що у хворих з важким перебігом COVID-19 виникає частіше і на більш низьких показниках ОЦК/САТ.

Акушерська допомога повинна надаватись в повному об'ємі і необхідне ургентне розродження не повинне відкладатись.

Ведення післяпологового періоду, критерії та умови виписки з акушерського стаціонару пацієнок з підозрою / встановленим діагнозом COVID-19

Породіллі з підозрою / встановленим діагнозом COVID-19 та легким перебігом захворювання підлягають виписці на самоізоляцію на 3-4 добу післяпологового періоду з дистанційним моніторингом стану лікарем ПМД.

Породіллі з підозрою / встановленим діагнозом COVID-19 та важким перебігом захворювання підлягають переведенню, що може/має бути здійснено в післяпологовому періоді, як тільки дозволить стан жінки і акушерська ситуація не буде викликати занепокоєнь / у разі відсутності акушерської патології до інфекційного/терапевтичного відділення закладу охорони здоров'я, визначеного для надання медичної допомоги хворим з COVID-19.

Новонародженого від матері з підтвердженим COVID-19, який не потребує надання медичної допомоги, виписують додому з дистанційним моніторингом стану лікарем ПМД.

Новонародженого від матері з підозрою / підтвердженим COVID-19, який потребує надання медичної допомоги, переводять до відділення, яке займається лікуванням встановленого у новонародженого діагнозу, як тільки стан дитини цього потребуватиме.

Якщо мати переводиться в інший заклад, а дитина виписується додому, виписка здійснюється відразу після переведення або як тільки дозволить стан дитини.

Якщо мати залишається в пологодопомічному закладі, дитину можна залишати з матір'ю.

Жінки з COVID-19 можуть годувати груддю за їх бажанням, вживаючи при цьому запобіжні заходи, зокрема:

дотримуватись респіраторної гігієни під час годування, включаючи носіння маски, що покриває рот і ніс.

мити руки та молочні залози з милом і водою протягом 20 секунд до і після контакту з дитиною.

Якщо здоров'я матері не дозволяє їй продовжувати грудне вигодовування через COVID-19, необхідно забезпечити можливість безпечно давати дитині грудне молоко за допомогою інших засобів, включаючи зціджування, відновлення лактації після перерви або використання донорського людського молока.

ПРОЦЕДУРА верифікації методики дослідження біологічного матеріалу з метою лабораторної діагностики коронавірусної хвороби (COVID-19)

1. Верифікація методики дослідження здійснюється лабораторією Державної установи "Центр громадського здоров'я Міністерства охорони здоров'я України" або обласними центрами контролю профілактики хвороб МОЗ України (далі - лабораторії).

2. Верифікація методики дослідження здійснюється з метою визначення функціональних характеристик методики, що встановлені виробником, які підтверджуються в умовах конкретної лабораторії. Для цього лабораторія має отримати від виробника/розробника методу відповідну технічну документацію, що підтверджує придатність медичного виробу для використання його за цільовим призначенням, відповідно до Технічного регламенту щодо медичних виробів для діагностики *in vitro*, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02 жовтня 2013 року № 754 (далі - Технічний регламент).

3. Верифікація методики дослідження здійснюється шляхом надання виробником/розробником:

1) декларації про відповідність, що підтверджує виконання заданих вимог виробником згідно Закону України "Про технічні регламенти та оцінку відповідності";

2) технічної документації, яка є доказовою базою відповідності продукції вимогам Технічного регламенту.

4. При верифікації мають бути перевірені та підтверджені щонайменше дві функціональні характеристики методики: діагностична чутливість (далі - ЧТ) та діагностична специфічність (далі - СП).

5. Верифікація нової методики проводиться шляхом перевірки її ЧТ та СП в ході одночасного тестування зразків біологічного матеріалу з використанням підтверджувальної та нової методик. З цією метою використовуються зразки біологічного матеріалу від хворих на COVID-19 та здорових осіб. Результати дослідження зразків від хворих на COVID-19 дозволяють встановити ЧТ методу, під якою розуміють ймовірність позитивного результату дослідження при наявності патології. Результати дослідження зразків біологічного матеріалу, отриманих від здорових осіб, дозволяють встановити СП методу, під яким розуміють ймовірність негативного результату дослідження при відсутності патології.

6. ЧТ та СП методики розраховується за формулами:

$$ЧТ = \frac{ІІ}{ІІ + ХН} \times 100 \% \text{ та } СП = \frac{ІН}{ІН + ХІ} \times 100 \%,$$

де	ІІ	- істинно позитивні результати;
	ХН	- хибнонегативні результати;
	ІН	- істинно негативні результати;

	ХП	-	хибнопозитивні результати.
--	----	---	----------------------------

7. Встановлення статусу результату (ІІІ, ХН, ІН чи ХП) відбувається на основі порівняння результату, отриманого при використанні нової методики, з результатом, отриманим при використанні підтверджувальної методики, згідно таблиці:

		Методика, що підлягає верифікації	
		Результат позитивний	Результат негативний
Підтверджувальна методика	Результат позитивний	ІІІ	ХН
	Результат негативний	ХП	ІН

8. Кількість зразків, що мають бути досліджені протягом верифікації, має становити: щонайменше 50 зразків біологічного матеріалу, відібраних у пацієнтів з відомим та підтвердженим діагнозом COVID-19, та 50 зразків, відібраних у здорових осіб.

9. ЧТ та СП методики вважаються верифікованими, якщо показники ЧТ та СП, отримані лабораторією, не нижче відповідних показників, зазначених виробником в інструкції.

10. Якщо функціональні характеристики методики не можуть бути підтвержені у верифікації, необхідно встановити причину невідповідності та, за необхідністю, повторити процедуру верифікації методики дослідження біологічного матеріалу з метою лабораторної діагностики коронавірусної хвороби (COVID-19).

При пошуку причини невідповідності, перш за все, необхідно переконатися у чіткому дотриманні персоналом інструкції виробника щодо проведення дослідження та компетентності персоналу щодо його виконання.

11. За результатами верифікації методики дослідження біологічного матеріалу з метою лабораторної діагностики коронавірусної хвороби (COVID-19) оформляється Протокол верифікації методики досліджень.

Логотип установи	Назва установи	ІН: Форма
	Назва лабораторії	Версія:
	Протокол верифікації методик серологічних та молекулярно-генетичних досліджень	

**ПРОТОКОЛ ВЕРИФІКАЦІЇ МЕТОДИК СЕРОЛОГІЧНИХ ТА
МОЛЕКУЛЯРНОГЕНЕТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ**

№ __ від _____ р.

Назва виробника/замовника

Метод імуноблоту	☐	Імуноферментний аналіз	☐
Метод з використанням ПЛР (підтверджувальна методика)	☐	Імунохроматографічний аналіз (методика, що підлягає верифікації)	☐

ПІДТВЕРДЖУВАЛЬНА МЕТОДИКА

Назва методики:

Виконавці верифікаційного експерименту:

ПІБ	Посада

Умови навколишнього середовища під час проведення досліджень:

Дата	Температура оточуючого середовища, °С	Відносна вологість повітря, %	Інші впливові умови

Використане обладнання:

Назва, тип, марка	Зав. №	Повірка	Калібрування

1							
---	--	--	--	--	--	--	--

РЕЗУЛЬТАТИ ВЕРИФІКАЦІЙНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ

№ з/п	Результати верифікації чутливості			Результати верифікації специфічності		
	ІН зразку	Інтерпретація отриманого результату		ІН зразку	Інтерпретація отриманого результату	
1						
ЧУТЛИВІСТЬ				СПЕЦИФІЧНІСТЬ		
Отриманий результат		Протестовано зразків	Цільове значення	Отриманий результат	Протестовано зразків	Цільове значення
Висновок:				Висновок:		

Відповідальна особа за розробку та впровадження системи

менеджменту якості

(ПІБ)

(підпис)

«__» _____ р.

Узгоджено Завідувач

лабораторії

(ПІБ)

(підпис)

«__» _____ р.
